

Rekenhof

Jaarverslag 2014

Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van volksvertegenwoordigers
Brussel, mei 2015

Rekenhof

Jaarverslag 2014

*Verslag goedgekeurd in de algemene vergadering
van het Rekenhof van 20 mei 2015*

controleren
evalueren
informereren

Jaarverslag 2014

Voorwoord	5
Over het jaarverslag	7
Doel	7
Structuur en doelgroep	7
Hoofdstuk 1: Voorstelling van het Rekenhof	9
1.1 Visie, waarden en opdrachten	9
1.2 Organisatie	10
1.3 Middelen	15
1.4 Werking	19
Hoofdstuk 2: Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften	21
2.1 Historiek	21
2.2 Indieningsverplichtingen van de openbaren mandatarissen en leidinggevende ambtenaren	22
2.3 Taken van het Rekenhof	23
2.4 Verbeteringsprocedure	26
2.5 Sanctionering van de indieningsverplichting	27
2.6 Materiële organisatie binnen het Rekenhof	27
2.7 Conclusies	28
Hoofdstuk 3: Auditresultaten	31
3.1 Uitvoering van de controles	31
3.2 Impact van de controles	38
3.3 Belangstelling van de media en derden voor de publicaties	38
Hoofdstuk 4: Internationale betrekkingen	39
4.1 Europese Rekenkamer	39
4.2 Organisaties van hoge controle-instellingen	39
4.3 Controle van internationale organisaties of projecten	41
4.4 Technische bijstand	41
4.5 Bilaterale relaties	42
4.6 Buitenlandse delegaties	42
Hoofdstuk 5: Externe activiteiten	43
5.1 Deelname aan activiteiten van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren (IBR) en het Informatiecentrum voor het Bedrijfsrevisoraat (ICCI)	43
5.2 Deelname aan activiteiten georganiseerd door universiteiten of onderwijsinstellingen	43

5.3 Middaglezing in het Vlaams Parlement	43
5.4 Studienamiddag georganiseerd door het Vlaams Verbond van Katholieke Hogescholen (VVKHO)	43
5.5 Presentatie van verslagen van het Rekenhof op verzoek van derden	43
5.6 Uiteenzetting over overheidsopdrachten	44
5.7 Uiteenzetting over performance audits	44
5.8 Bijdragen in verschillende publicaties	44
Bijlagen	47

Voorwoord

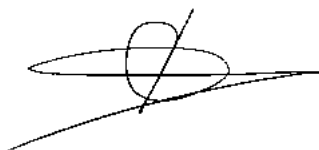
In de voorbije jaren is de controleomgeving van het Rekenhof grondig veranderd en worden steeds hogere eisen gesteld aan het overheidsbeheer. Na de wereldwijde financiële en economische crisis kregen de hoge controle-instellingen van de overheidsfinanciën meer verantwoordelijkheden toegewezen voor de controle van het overheidsbeheer en het toezicht op de overheidsmiddelen.

Het Rekenhof gaat volop in deze ontwikkeling mee. Om die ambitie concreet in te vullen, heeft het in zijn derde strategisch plan een reeks acties gedefinieerd die in de komende vijf jaar zullen moeten worden gerealiseerd. Die acties moeten zijn significante bijdrage tot de controle van het overheidsbeheer bestendigen en eveneens een antwoord bieden op de hogere kwaliteitseisen inzake audits in de publieke sector.

Het strategisch plan 2015-2019, dat in dit verslag in detail wordt voorgesteld, ligt in het verlengde van de twee voorgaande plannen. Het strategisch plan 2004-2009, "Het Rekenhof in beweging", heeft de overgang voorbereid van een op middelen toegespitst beheer naar een productgericht beheer. Het strategisch plan 2010-2014, dat uitging van het motto "Consolideren en motiveren om vooruitgang te boeken", heeft de initiatieven beschreven die moeten worden genomen om de audits op doeltreffende wijze uit te voeren, om een performant overheidsfunctioneren te stimuleren en om de uitmuntendheid, de deskundigheid en ook de motivatie van het personeel te versterken.

Het strategisch plan 2015-2019 wil de verworvenheden van de twee vorige plannen versterken. Het bevat twee hoofddoelstellingen. De eerste wil ervoor zorgen dat de audits een zo groot mogelijke impact hebben op de werking en het beleid van de overheden, op het beheer van de overheidsmiddelen en op de parlementaire controle. Er worden drie acties aangegeven om die eerste doelstelling te halen: de selectie van de audits optimaliseren, de betrouwbaarheid van de audit-methodes waarborgen en de resultaten van de audit meer zichtbaarheid geven. In het licht van de beschikbare human resources en van het toenemende aantal opdrachten vergen die acties een performante organisatie. De tweede strategische doelstelling beoogt dan ook de interne organisatie efficiënter te maken door meer gerichte aanwervingen, aangepaste opleidingen, interne mobiliteit en de ontwikkeling van de IT-functie.

Het actualiteitsartikel maakt dit jaar een balans op van tien jaar controle op de indiening van de mandatenlijsten en de vermogensaangiften. De openbare mandatarissen zijn sinds 2005 verplicht bij de griffie van het Rekenhof een lijst van hun mandaten en een vermogensaangifte in te dienen. Die verplichting is bedoeld om de transparantie te versterken van de democratische instellingen.

Ignace Desomer

Voorzitter

Philippe Roland

Eerste voorzitter

Over het jaarverslag

Doel

Het Belgische Rekenhof is een onafhankelijke instelling die voor rekening van de wetgevende macht belast is met de externe controle van de ontvangsten en de uitgaven van de regeringen.

Met het jaarverslag verschaft het Rekenhof informatie over de manier waarop het jaar na jaar zijn visie, zijn waarden en zijn opdrachten vorm geeft, rekening houdend met de middelen waarover het beschikt.

Het Rekenhof legt met dit verslag verantwoording af over zijn werking.

Structuur en doelgroep

Het jaarverslag bevat drie delen: de voorstelling van het Rekenhof (hoofdstuk 1), een thema uit de actualiteit van de instelling (hoofdstuk 2) en de resultaten van zijn werking (hoofdstukken 3 tot 5).

Het jaarverslag wordt gericht aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers. Het wordt ook toegezonden aan de Koning, de vertegenwoordigers van de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht van België, en aan de voorzitters van de hoge controleinstellingen waarmee het Rekenhof nauwe relaties onderhoudt. Het is beschikbaar op de internetsite van het Rekenhof: www.rekenhof.be.

HOOFDSTUK 1

Voorstelling van het Rekenhof

1.1 Visie, waarden en opdrachten

Het Rekenhof beschikt over een missieverklaring waarin het zijn visie presenteert, de waarden die aan de basis liggen van een goede uitvoering van zijn werkzaamheden en de strategieën die het gebruikt om zijn opdrachten te vervullen.

1.1.1 Visie

Het Rekenhof streeft naar een verbetering van de werking van de overheid door zijn controles en door de evaluatie van het overheidsbeleid.

1.1.2 Waarden

Het Rekenhof hecht als instelling in het bijzonder belang aan zijn onafhankelijkheid, een kwaliteitsvolle informatie, een ondersteuning van het behoorlijk bestuur, een dynamisch personeelsbeleid, en aan zijn relaties met de buitenwereld.

Om het handelen en het gedrag te stimuleren die passen bij de waarden van de instelling zoals die zijn gedefinieerd in de missieverklaring, heeft het Rekenhof een ethische code goedgekeurd. Die code geldt voor zijn leden en personeelsleden en bevat de waarden van onafhankelijkheid, deskundigheid, integriteit, onpartijdigheid, vertrouwelijkheid, loyaliteit en respect. De leden en personeelsleden verbinden zich ertoe die waarden toe te passen in hun dagelijkse werkzaamheden, om zo het vertrouwen dat het Rekenhof geniet, te versterken.

1.1.3 Opdrachten

Naast zijn functie als budgettaire raadgever oefent het Rekenhof een financiële controle, een wettigheids- en regelmatigheidscontrole, en een controle op de goede besteding van de overheidsgelden uit. Die controles hebben betrekking zowel op de ontvangsten als op de uitgaven van de federale Staat, de gemeenschappen en gewesten, de openbare instellingen die ervan afhankelijk zijn en de provincies. Het Rekenhof informeert de parlementen en provincieraden geregeld over de resultaten van die controles.

Het Rekenhof heeft ook een rechtsprekende bevoegdheid ten aanzien van de rekenplichtigen van wie de rekeningen een tekort vertonen.

Tot slot heeft het Rekenhof specifieke opdrachten in het kader van het behoorlijk bestuur (mandatenlijsten en vermogensaangiften van openbare mandatarissen en hoge ambtenaren, adviezen over de financiële verslagen van de politieke partijen, adviezen over de verkiezingsuitgaven), op het vlak van de verdeling van de financiële middelen tussen de gemeenschappen en gewesten (leerlingentelling, fiscale loyaliteit op het vlak van personenbelasting) en op basis van zijn expertise (budgettaire en financiële weerslag van wetsvoorstellen, rekeningen van dotatiegerechtigde instellingen).

HOOFDSTUK 1

Voorstelling van het Rekenhof

1.2 Organisatie

Het Rekenhof wordt gevormd door een college van twaalf leden dat wordt bijgestaan door een ambtenarenkorps.

1.2.1 *College van het Rekenhof*

De leden van het Rekenhof worden door de Kamer van volksvertegenwoordigers benoemd voor een hernieuwbaar mandaat van zes jaar. Om hun onafhankelijkheid en hun onpartijdigheid te waarborgen, heeft de wetgever een stelsel van onverenigbaarheden en verbodsbepalingen ingevoerd. De wedden en pensioenen van de leden van het Rekenhof zijn bij wet vastgelegd.

Het Rekenhof is samengesteld uit een Nederlandse kamer en een Franse kamer, die samen de algemene vergadering vormen. Elke kamer bestaat uit een voorzitter, vier raadsheren en een griffier. De oudstbenoemde voorzitter en griffier dragen respectievelijk de titel van eerste voorzitter en hoofdgriffier.

Algemene vergadering				
	Nederlandse kamer		Franse kamer	
Voorzitter	Ignace Desomer	Eerste voorzitter	Philippe Roland	
Raadsheren	Jozef Beckers	Raadsheren	Michel de Fays	
	Romain Lesage		Pierre Rion	
	Jan Debucquoy		Didier Claisse	
	Rudi Moens		Franz Wascotte	
Hoofdgriffier	Jozef Van Ingelgem	Griffier	Alain Bolly	

1.2.2 *Administratieve diensten*

De diensten van het Rekenhof zijn onderverdeeld in drie sectoren die samen tien directies omvatten. Die worden elk geleid door een eerste-auditeur-directeur.

Sector I is een ondersteunende sector. Hij bestaat uit de directie Coördinatie en Studies, die ook de griffie van de mandatenlijsten en vermogensaangiften omvat, en de directie Algemene Zaken.

Sectoren II (federaal) en III (gemeenschappen en gewesten) zijn operationele sectoren. Ze zijn samengesteld uit directies die tot de financiële of tot de thematische pijler behoren.

De financiële pijler onderzoekt de begroting, verricht financiële audits en controleert de rekeningen van de overheidsdiensten en rekenplichtigen.

De thematische pijler verricht de audits naar de wettigheid en regelmatigheid van de verrichtingen en de procedures, alsook naar de goede besteding van de overheidsgelden om de doelmatigheid, doeltreffendheid en zuinigheid van een dienst, een proces of een beleid te meten.

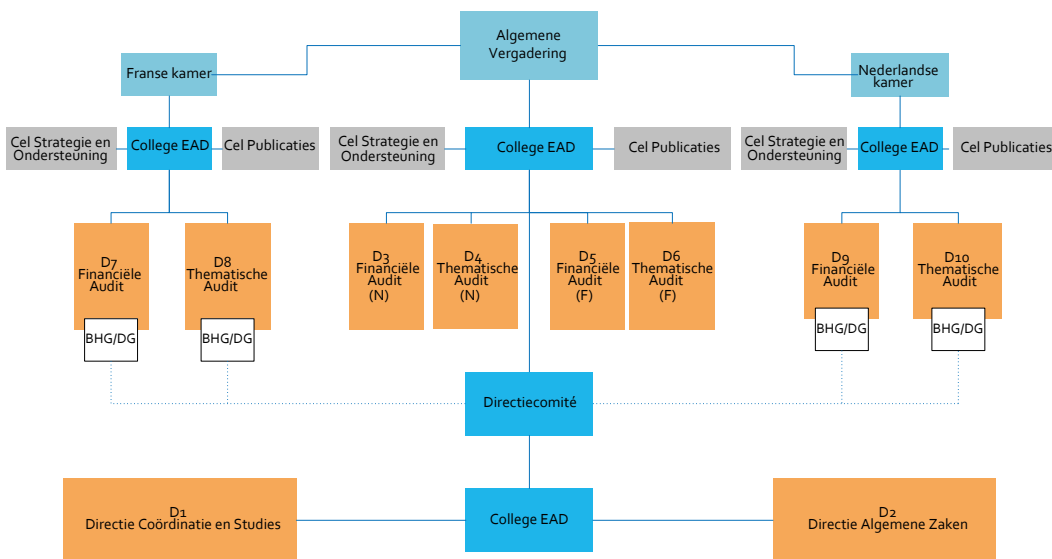
De indeling in sectoren sluit aan bij de bevoegdheden van respectievelijk de algemene vergadering, de Nederlandse kamer en de Franse kamer.

De algemene vergadering is bevoegd voor de dossiers in verband met de federale Staat, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Duitstalige Gemeenschap, de openbare instellingen die ervan afhangen, alsook voor de interpretatie van de Europese en de federale regelgeving.

De Nederlandse kamer is exclusief bevoegd voor de dossiers betreffende de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Gewest, de openbare instellingen die ervan afhangen en de Vlaamse provincies.

De Franse kamer is exclusief bevoegd voor de dossiers aangaande de Franse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie, het Waals Gewest, de openbare instellingen die ervan afhangen en de Waalse provincies.

Organigram van de diensten van het Rekenhof

- Sector I : ondersteunende sector (directies D1-D2)
- Sector II : federale sector (directies D3 tot D6)
- Sector III : sector van de gemeenschappen en gewesten (directies D7 tot D10)
- DG : Duitstalige Gemeenschap
- BHG : Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- EAD : eerste-auditeur-directeur

1.2.3 *Strategisch plan 2015-2019*

Het strategisch plan van het Rekenhof preciseert wat moet worden gedaan om concreet gestalte te geven aan de visie, de opdrachten en de waarden die in de missieverklaring van de instelling zijn vastgelegd. Het Rekenhof ontwikkelt zijn strategisch plan voor periodes van vijf jaar.

Het eerste strategisch plan “Rekenhof in beweging” (2004-2009) had als ambitie de overgang van een op middelen toegespitst beheer naar een productgericht beheer voor te bereiden. Het wilde daarvoor de beschikbare middelen bundelen, de interne procedures verbeteren en de controlemethodes herdefiniëren.

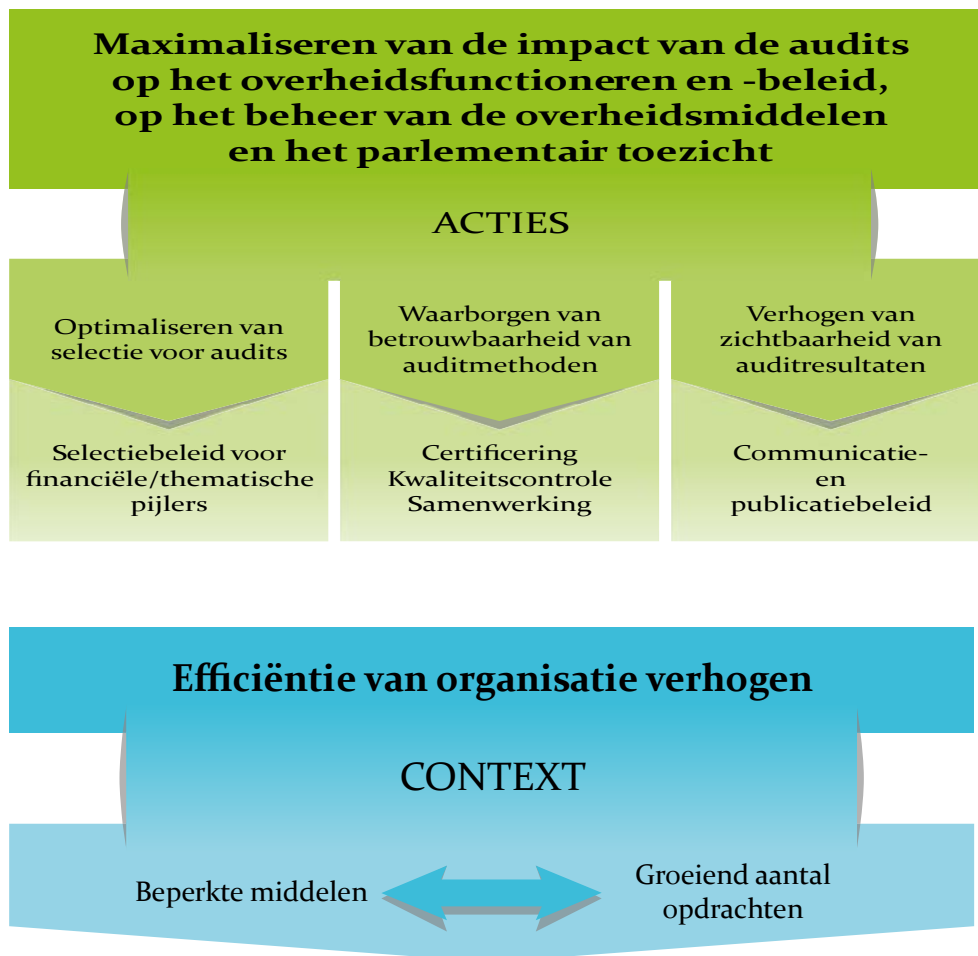
Het tweede strategisch plan “Consolideren en motiveren om vooruitgang te boeken” (2010-2014) had als ambitie een doeltreffende en positieve invloed uit te oefenen op de manier waarop de openbare diensten in België worden bestuurd.

De strategie voor de periode 2015-2019 is opgebouwd rond twee grote doelstellingen:

- 1 de impact van de audits op het overheidsfunctioneren en -beleid, op het beheer van de overheidsmiddelen en het parlementair toezicht maximaliseren;
- 2 de efficiëntie van de organisatie verhogen.

Deze doelstellingen werden vastgelegd na een evaluatie van de voorgaande strategische plannen en een analyse van de institutionele, administratieve en maatschappelijke context waarin het Rekenhof de komende vijf jaar zal functioneren.

De doelstellingen en actiepunten van het strategisch plan 2015-2019 kunnen als volgt worden gevisualiseerd:

Het strategisch plan 2015-2019 wil vooral een antwoord geven op de uitdagingen die vanuit de steeds sneller wijzigende controleomgeving op het Rekenhof afkomen. De wereldwijde financiële en economische crisis heeft diepe sporen nagelaten en heeft het vertrouwen van de burger aangetast. In die omstandigheden hebben de hoge controle instanties, mee door het strengere Europese beleid inzake overheidsfinanciën, een grotere verantwoordelijkheid gekregen op het vlak van goed bestuur en verscherpt toezicht op het gebruik van publieke middelen. Het Belgische Rekenhof sluit zich bij die ontwikkeling aan en wil meer dan ooit een betekenisvolle rol spelen en beantwoorden aan de toenemende kwaliteitseisen die worden gesteld aan de audit in de publieke sector. Daarmee trekt het de lijn door van zijn vorige strategische plannen.

Daarnaast wil het Rekenhof bijzondere aandacht besteden aan de gevolgen van de recente staatshervorming. Die heeft bijkomende controleopdrachten aan het Rekenhof toegewezen.

Bovendien hebben de verschuivingen van de publieke middelen tussen de federale Staat en de gemeenschappen en gewesten gevolgen voor de werking en organisatie van de diensten van het Rekenhof.

De eerste ambitie van het nieuwe strategisch plan bestaat erin de impact van de audits te maximaliseren. Ze bouwt voort op de doelstellingen uit de vorige plannen. Voor de realisering van die doelstellingen werden al belangrijke stappen gezet. Zo werd het auditproces verder uitgebouwd, in het bijzonder door de risicoanalyses en de selectie te verbeteren, werden de auditpraktijken gestandaardiseerd, o.m. door handleidingen uit te werken en systematisch elektronische werkdoSSIERS te gebruiken, en werden de Europese vereisten voor budgettaire en financiële controle verder geïntegreerd.

Het nieuwe strategisch plan stelt drie acties voor om de impact van de audits te maximaliseren: de eerste heeft betrekking op de selectie van de thema's, de tweede houdt verband met de betrouwbaarheid van de controlemethodes en de derde betreft de zichtbaarheid van de resultaten.

De eerste actie focust op een geïntegreerde aanpak van de selectie van thematische zowel als financiële audits. Hierbij zal rekening worden gehouden met maatschappelijk relevante thema's, resultaten van overheidsbeleid, het afleggen van verantwoording over het gebruik van overheidsmiddelen en de verwachtingen of interesses van de parlementen. Dat moet ertoe leiden dat de aanbevelingen van het Rekenhof meer navolging krijgen en als referentie voor parlementair debat en beleidsvorming kunnen dienen.

Met de tweede actie wil het Rekenhof de betrouwbaarheid van zijn controlemethodes waarborgen. Zo zal de certificering van de rekeningen van de diverse overheden voldoen aan de Europese normen. De kwaliteitscontrole- en borging zal verder worden afgestemd op de internationale auditnormen voor financiële controle en performance audit. Ten slotte zal de samenwerking met de overige controleactoren worden voortgezet om het concept van single audit verder uit te bouwen. Kennisdeling en informatie-uitwisseling met andere auditors en onderzoekers moeten meerwaarde geven aan audits en dubbel controlewerk vermijden.

De derde actie ten slotte beoogt de zichtbaarheid van de auditresultaten te verhogen door middel van efficiënte communicatie en relevante, leesbare rapporten. Zowel de geauditeerde zelf als de betrokken stakeholders, moeten gedifferentieerd worden geïnformeerd over de auditresultaten, zodat de aanbevelingen van het Rekenhof een zo ruim mogelijke weerklank krijgen. Daarbij zal het Rekenhof ook aandacht hebben voor een dialoog met de academische wereld en zijn relaties met de pers verder uitbouwen. Ook zal het zijn publicaties verder aanpassen aan de eigentijdse context van een gedigitaliseerde maatschappij.

Tegelijkertijd bevestigt het strategisch plan dat de drie actiepunten maar succesvol kunnen worden gerealiseerd, als de werking van het Rekenhof en zijn diensten zo efficiënt en zuinig mogelijk worden georganiseerd. Bijgevolg moeten de interne organisatie, de human resources en de informatica ook in de komende strategische periode nog doeltreffender worden ontwikkeld. Die doelstelling wint nog aan belang door de groeiende spanning tussen de uitbreiding van de opdrachten van het Rekenhof en de beschikbare budgettaire middelen in de huidige context van veralgemeende bezuinigingen in de openbare sector.

1.3 Middelen

1.3.1 *Human resources*

Het Rekenhof benoemt en ontslaat zijn personeelsleden. De personeelsformatie voorziet in 620 betrekkingen, gelijk verdeeld onder Nederlandstaligen en Franstaligen.

In 2014 stelde het Rekenhof gemiddeld 512 personen tewerk (455 statutairen en 57 contractuelen). De meesten oefenen de functie van auditeur of controleur uit.

Op het vlak van de personeelsformatie werden 32 indiensttredingen en 34 uitdiensttredingen geregistreerd tijdens het jaar. Tot 2017 worden 45 nieuwe uitdiensttredingen verwacht. Dat is 8,79 % van de gemiddelde formatie in 2014.

In de loop van het jaar hebben 64,87 % van de personeelsleden minstens één opleidingssessie gevolgd. Het aantal vormingsdagen lag in 2014 aanzienlijk hoger dan in 2013. Er werden verschillende interne opleidingen georganiseerd over de zesde staats hervorming. Daarnaast werd een uitgebreid stageprogramma georganiseerd voor een groep stagiairs.

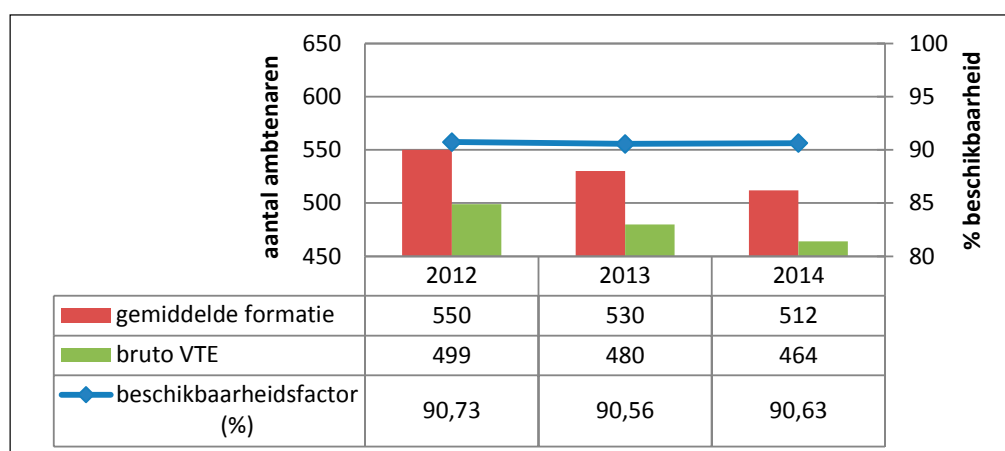
De commissie voor overleg met de vakverenigingen en het comité voor preventie en bescherming op het werk zijn in 2014 respectievelijk vijf en negen keer samengekomen.

HOOFDSTUK 1

Voorstelling van het Rekenhof

Personeel – enkele cijfers

Beschikbaarheidsfactor van de formatie – de formatie in voltijdse bruto-equivalenten gedeeld door de gemiddelde formatie

De *gemiddelde formatie* is het totaal aantal werkdagen van de personeelsleden die een juridische band met het Rekenhof hebben, gedeeld door 365.

De *formatie uitgedrukt in voltijdse bruto-equivalenten (bruto VTE)* is de som van de werkdagen van alle personeelsleden die tijdens het jaar een juridische band met het Rekenhof hebben, met uitsluiting van de niet betaalde afwezigheids- en vakantiedagen (bv. deeltijds, onderbreking van de beroepsloopbaan, halftijdse vervroegde uittreding, missie enz.), gedeeld door het aantal werkdagen per jaar van een voltijds personeelslid.

De *beschikbaarheidsfactor van de formatie* is gelijk aan de formatie in bruto VTE gedeeld door de gemiddelde formatie, uitgedrukt in procenten.

Tabel 1 – *Formatie uitgedrukt in fysieke eenheden op 31 december 2014, per taalrol, volgens geslacht en per niveau*

	Nederlandse taalrol		Franse taalrol		Totaal	
	mannen	vrouwen	mannen	vrouwen	mannen	vrouwen
Niveau A	107	44	95	61	202	105
Niveau B	43	15	34	23	77	38
Niveau C	2	17	3	19	5	36
Niveau D	14	19	13	17	27	36
Totaal	166 (64 %)	95 (36 %)	145 (55 %)	120 (45 %)	311 (59 %)	215 (41 %)

Tabel 2 – *Formatie uitgedrukt in fysieke eenheden op 31 december per leeftijdscategorie*

	2012	2013	2014
34 jaar of jonger	55	55	64
35 tot 44 jaar	133	119	127
45 tot 54 jaar	210	205	191
55 jaar en ouder	145	145	144

Tabel 3 – *Indiensttredingen en uitdiensttredingen*

	2012	2013	2014
Indiensttredingen	7	10	32
Uitdiensttredingen	32	28	34

Tabel 4 – *Vormingsinspanningen*

	2012	2013	2014
Aantal vormingsdagen	1.735	1.370	1.842
Vormingspercentage (%)	49,30	54,58	64,87

Het *vormingspercentage* weerspiegelt het aantal personeelsleden die tijdens het jaar minstens één dag opleiding hebben gevolgd, gedeeld door het bruto VTE van het jaar en uitgedrukt in procenten.

HOOFDSTUK 1

Voorstelling van het Rekenhof

1.3.2 Financiële middelen

De uitvoeringsrekeningen van de begroting van het Rekenhof worden door zijn algemene vergadering aangenomen op basis van het verificatierapport van de oudste raadsheer in rang van elke kamer en worden, na onderzoek door de Commissie voor de Comptabiliteit, door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd.

De rekening voor 2014 sluit af met een globaal resultaat van 5,90 miljoen euro. In vergelijking met 2013 steeg de dotatie met 0,21 miljoen euro. De andere financieringsbronnen bedroegen 1,24 miljoen euro meer.

In 2014 is 0,93 miljoen euro minder uitgegeven dan in 2013. Die daling doet zich voornamelijk voor bij de loonmassa van het personeel.

Financiële middelen – enkele cijfers**Tabel 5** – Begrotingen van het Rekenhof (in duizend euro)

	2012 (aangepast)	2013 (aangepast)	2014 (aangepast)	2015 (initieel)
Ontvangsten	48.198,20	49.910,50	50.014,00	49.556,40
Uitgaven	54.493,20	53.621,20	53.810,00	53.068,30
Begrotingsresultaat van het jaar	-6.295,00	-3.710,70	-3.796,00	-3.511,90
Overgedragen boni	4.909,00	2.390,00	3.796,00	3.511,90
Aan te wenden boni	0,00	0,00	0,00	0,00
Aan te wenden reserve	150,00	120,00	0,00	0,00
Globaal resultaat	-1.236,00	-1.200,70	0,00	0,00

Tabel 6 – Uitvoeringsrekeningen van de begroting van het Rekenhof (in duizend euro)

	2012	2013	2014 (voorlopig)
Ontvangsten	48.444,39	49.954,90	50.018,33
Uitgaven	49.573,84	48.847,38	47.917,01
Begrotingsresultaat van het jaar	-1.129,45	1.107,52	2.101,32
Overgedragen boni	4.908,98	2.389,88	3.795,50
Aan te wenden boni	0,00	0,00	0,00
Aan te wenden reserve	15,97	14,50	0,00
Globaal resultaat	3.795,50	3.511,90	5.896,82

Tabel 7 – Verdeling van de uitgaven van het Rekenhof (in duizend euro)

	2012	2013	2014 (voorlopig)
Lonen	41.387,45	40.741,46	39.822,13
Andere uitgaven	8.186,39	8.105,91	8.094,88

1.3.3 Materiële middelen

1.3.3.1 Beheer van het gebouw

Het Rekenhof betreft sinds 1984 een gebouwencomplex aan de Regentschapsstraat 2 in het centrum van Brussel. Het beheer gebeurt in samenwerking met de Regie der Gebouwen.

1.3.3.2 Informatica

Het Rekenhof beschikt over een computernetwerk met een vijftiental fysieke productieservers (op zes ervan draaien een 30-tal virtuele servers), een tiental appliances en een SAN/NAS systeem. Op dat netwerk zijn ongeveer 615 pc's en 25 pc-terminals aangesloten.

De personeelsleden belast met controle ter plaatse beschikken meestal over een draagbare computer. Een groot deel van die personeelsleden heeft toegang tot het netwerk van het Rekenhof via een VPN-verbinding.

1.4 Werking

1.4.1 Zittingen

De Nederlandse kamer, de Franse kamer en de algemene vergadering komen elke week samen. Daarnaast kunnen buitengewone vergaderingen worden bijeengeroepen. De zittingen zijn niet openbaar. In 2014 heeft het Rekenhof 186 keer vergaderd.

Tabel 8 – Zittingen van het Rekenhof

	2012	2013	2014
Nederlandse kamer	59	56	62
Franse kamer	59	59	62
Algemene vergadering	60	68	62

HOOFDSTUK 1Voorstelling van het Rekenhof

1.4.2 Briefwisseling

Het Rekenhof neemt rechtstreeks contact met de ministers en de algemene besturen. De bevoegde overheid is verplicht binnen een maand te antwoorden. Die termijn kan door het Rekenhof worden verlengd.

Het Rekenhof voert daarentegen geen briefwisseling over zijn dossiers met particulieren of privéondernemingen.

HOOFDSTUK 2

Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften

2.1 Historiek

Sinds 1 januari 2005 moeten een hele reeks openbare mandatarissen (parlementsleden, regeringsleden en de leidinggevendenden van hun kabinetten, provinciegouverneurs, burgemeesters en schepenen, bestuurders van intercommunale verenigingen...) en leidinggevendende ambtenaren bij de administraties en openbare instellingen op de griffie van het Rekenhof een lijst van hun mandaten, ambten en beroepen en ook een vermogensaangifte indienen.

Deze aangelegenheid wordt geregeld door twee gewone en twee bijzondere wetten¹. De gewone en bijzondere basiswetten van 2 mei 1995 regelen de verplichting tot indiening; de gewone en bijzondere uitvoeringswetten van 26 juni 2004 hebben deze verplichting en de taken van het Rekenhof verder geëxpliciteerd. De gewone wetten zijn van toepassing op de openbare mandatarissen en ambtenaren die verbonden zijn met het federale niveau en met de Duitstalige Gemeenschap, terwijl de bijzondere wetten toepassing vinden op personen verbonden met de regionale en andere communautaire niveaus.

Uit de voorbereidende werkzaamheden van de wetten blijkt dat de verplichting voor openbare mandatarissen om een mandatenlijst en een vermogensaangifte in te dienen vertrekt van de overweging dat een democratie niet kan bestaan zonder doorzichtigheid en dat een democratisch bestel veronderstelt dat het beginsel van de gelijke behandeling in acht wordt genomen. De uitoefening van een functie mag in geen geval onterechte voordelen opleveren voor degene die ze uitoefent². Volgens de wetgever moest dan ook al wie op een of andere wijze deelneemt aan de uitoefening van de openbare macht of die in een of andere hoedanigheid de mogelijkheid heeft misbruik te maken van overheidsgeld of -macht, aan deze verplichtingen worden onderworpen³.

Door de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen in te dienen kan het brede publiek ook nagaan welke plaats een mandataris inneemt in het maatschappelijke krachtenveld; voor de mandataris vormt ze een middel om een schijn van belangenverstremgeling te voorkomen⁴.

¹ Wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

Bijzondere wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

Wet van 26 juni 2004 tot uitvoering en aanvulling van de wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

Bijzondere wet van 26 juni 2004 tot uitvoering en aanvulling van de wet van 2 mei 1995 betreffende de verplichting een lijst van mandaten, ambten en beroepen, alsmede een vermogensaangifte in te dienen.

² *Parl. St. Kamer, 1994-1995, nr. 1697/1, p. 1.*

³ *Parl. St. Kamer, 1994-1995, nr. 1697/4, p. 5.*

⁴ *Parl. St. Senaat, 1997-1998, nr. 1-621/12, p. 16.*

HOOFDSTUK 2

Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften

De vermogensaangifte vormt dan weer een waarborg dat de uitoefening van een mandaat geen onterechte voordelen opleverde voor de mandataris. Wanneer de mandataris het slachtoffer is van ongegronde aantijgingen over onrechtmatige verrijking, kan ze een aanwijzing zijn van zijn onschuld⁵.

2.2 Indieningsverplichtingen van de openbaren mandatarissen en leidinggevende ambtenaren

De openbare mandatarissen en leidinggevende ambtenaren die in de wet worden aangewezen en die in de loop van een jaar één van de in de wetgeving opgesomde mandaten of ambten uitoefenen⁶, moeten vóór 1 april van het daaropvolgende jaar op de griffie van het Rekenhof een schriftelijke aangifte indienen waarin zij alle mandaten, leidende ambten en beroepen vermelden, van welke aard ook, die ze tijdens het vorige jaar hebben uitgeoefend, zowel in de overheidssector als voor rekening van enige andere natuurlijke persoon of rechtspersoon, feitelijke instelling of vereniging die in België of in het buitenland gevestigd is. Voor elk mandaat, ambt of beroep moeten ze vermelden of het bezoldigd is of niet⁷.

Dezelfde personen moeten ook een vermogensaangifte indienen als zij in het vorige jaar één of meer van de in de wetgeving opgesomde mandaten of ambten hebben opgenomen, hernieuwd of stopgezet. De vermogensaangifte moet de staat van het vermogen op 31 december van het vorige jaar weergeven en moet ook voor 1 april van het daaropvolgende jaar op de griffie van het Rekenhof worden ingediend. Bovendien moeten personen die benoemd zijn in mandaten of ambten voor een onbepaalde periode of voor een periode van meer dan zes jaar, voor 1 april van het zesde jaar na dat van de benoeming, een nieuwe vermogensaangifte indienen met de staat van hun vermogen op 31 december van het vijfde jaar na dat van de benoeming. Luidens de wet moet de vermogensaangifte alle schuldvorderingen (zoals bankrekeningen, aandelen of obligaties), alle onroerende goederen en alle waardevolle roerende goederen (zoals antiquiteiten en kunstwerken) vermelden. Een schatting van de goederen is niet verplicht. De vermogensaangifte moet worden ingediend onder een gesloten omslag, die aan de buitenzijde de naam, de voornamen en het adres van de indiener, alsmede het feit dat het een vermogensaangifte betreft moet vermelden⁸.

Zowel de mandatenlijsten als de vermogensaangiften kunnen bij het Rekenhof op drie verschillende manieren worden ingediend⁹:

- met aangetekende brief met ontvangstmelding;
- door een persoonlijke indiening op de griffie;
- door een vertegenwoordiger die daartoe door de aangifteplichtige is gemachtigd.

⁵ *Parl. St. Senaat, 1997-1998, nr. 1-621/12, p. 16.*

⁶ Artikel 1 van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

⁷ Artikel 2 van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

⁸ Artikel 3, § 1, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

⁹ Artikel 4, § 1-3, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

2.3 Taken van het Rekenhof

2.3.1 *Indiening van een mandatenlijst*

Het Rekenhof ziet er in de eerste plaats op toe dat de aangifteplichtige mandatarissen en ambtenaren hun lijst van mandaten, ambten en beroepen tijdig indienen.

Het gaat bovendien na of de lijsten juist en volledig zijn. Dat doet het op basis van informatie die het over de aangifteplichtige mandaten ontvangt. De informatie wordt binnen een door de wet bepaalde termijn verstrekt door een reeks in de wet aangewezen personen. Voor de parlementen zijn dat bijvoorbeeld de griffiers van de parlementen, voor de regeringen zijn dat de secretarissen, voor de lokale besturen de provinciegriffiers en de gemeentesecretarissen...¹⁰

Volgens de wetgever was het immers onrealistisch het Rekenhof te vragen zelf de lijsten van de personen die een mandatenlijst en een vermogensaangifte moeten indienen, op te stellen en bij te houden. Dit zou heel wat personeel vergen en bijgevolg de uitvoering van de andere opdrachten van het Rekenhof in het gedrang kunnen brengen¹¹. Daarom heeft de wetgever bepaald dat elke instelling jaarlijks aan het Rekenhof een lijst moet toezenden van de personen die een mandatenlijst en/of een vermogensaangifte moeten indienen. Zoals hierboven aangegeven heeft de wetgever die opdracht toevertrouwd aan specifieke personen binnen de betrokken instellingen.

Bij de behandeling van de voorstellen van uitvoeringswetten werden in de Senaatscommissie voor de Institutionele Aangelegenheden uitvoerige discussies gevoerd over de draagwijdte van de controle door het Rekenhof. Zowel voor een summiere als voor een uitgebreide, tot zelfs onbeperkte controle, werden argumenten aangehaald. De commissie besloot dat er geen probate middelen voorhanden waren om het Rekenhof een extensieve controle te laten doorvoeren, omdat zoiets onevenredig grote inspanningen van het Rekenhof zou vergen. De commissie heeft echter de tekst van de wet zo aangepast dat aan het Rekenhof de nodige ruimte wordt gelaten om, als het over de nodige tijd, middelen en informatie zou beschikken, de mandatenlijsten aan een bredere controle te onderwerpen^{12 13}.

Het Rekenhof moet de schriftelijke mandatenlijsten drie jaar bewaren, te rekenen van de datum van hun bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*. Daarna worden ze vernietigd¹⁴.

¹⁰ Artikelen 5 en 6 van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

¹¹ *Parl. St. Kamer*, 1995-1996, nrs. 457/1, p. 5 en 458/1, p. 5.

¹² *Parl. St. Senaat*, 1997-1998, nr. 1-621/12, pp. 65-70.

¹³ Artikel 7, § 1, tweede alinea, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

¹⁴ Artikel 11 van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

HOOFDSTUK 2

Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften

2.3.2 *Indiening van een vermogensaangifte*

Wat de vermogensaangiften betreft, gaat het Rekenhof enkel na of de aangifte al dan niet werd ingediend. Het kan de inhoud van de vermogensaangifte, die onder gesloten omslag wordt ingediend en bewaard blijft, uiteraard niet controleren.

Het Rekenhof staat verder enkel in voor de bewaring van de vermogensaangiften en staat daarbij borg voor de absolute vertrouwelijkheid¹⁵. Enkel een onderzoeksrechter kan in het kader van een strafrechtelijk onderzoek een vermogensaangifte inzien¹⁶.

Vijf jaar na het verstrijken van het laatste aangifteplichtig mandaat of ambt, bezorgt het Rekenhof alle vermogensaangiften terug aan de indiener. Dat gebeurt bij aangetekende brief met ontvangstmelding. Als dat na een jaar onmogelijk blijkt, vernietigt het Rekenhof de vermogensaangiften, met inachtneming van de absolute vertrouwelijkheid¹⁷.

De vermogensaangiften van overleden aangifteplichtigen worden door het Rekenhof vernietigd na één maand te rekenen vanaf de dag van het overlijden. Daartoe moeten de door de wetgever aangeduide informatieverstrekkers (zie hierboven) het overlijden aan het Rekenhof meedelen¹⁸.

2.3.3 *Procedure na de initiële indieningstermijn*

Zoals hierboven aangegeven moeten de aangifteplichtigen zowel hun mandatenlijst en in voorkomend geval hun vermogensaangifte indienen vóór 1 april van het aangiftejaar. Het Rekenhof moet een lijst publiceren van de personen die dat niet hebben gedaan. Daarom was de wetgever van oordeel dat in de eerste plaats moet kunnen worden vastgesteld of die personen wel degelijk aan de wetgeving onderworpen zijn. Degenen die stellen geen aangiften te moeten indienen, moeten dan ook de gelegenheid krijgen hun standpunt uiteen te zetten voordat de lijst van niet-indieners wordt gepubliceerd¹⁹. Daarom werd in de wet de volgende procedure opgenomen.

Op 30 april van het aangiftejaar stelt het Rekenhof een voorlopige lijst op van de aangifteplichtigen van wie het geen mandatenlijst en/of geen vermogensaangifte heeft ontvangen. Het Rekenhof stuurt hen op die datum een aangetekende herinneringsbrief. Gemiddeld gaat het om ongeveer 1.500 aangetekende brieven, maar in piekjaren (voornamelijk de eerstvolgende jaren na provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen) kan dit oplopen tot

¹⁵ Artikel 3, § 3, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

¹⁶ Artikel 3, § 4, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995 en artikel 10 van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

¹⁷ Artikel 3, § 5, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995 en artikel 9 van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

¹⁸ Artikel 3, § 6, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995 en artikel 6, laatste alinea, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

¹⁹ *Parl. St.* Kamer, 1995-1996, nr. 457/1, pp. 3-4 en 458/1, pp. 3-4.

ongeveer 3.000 (in 2014 in totaal 3.394). Als iemand van oordeel is dat hij niet aan de wet onderworpen is, moet hij het Rekenhof daarvan uiterlijk op 15 mei daaropvolgend bij aangetekende brief op de hoogte brengen en zijn standpunt motiveren. Het Rekenhof onderzoekt vervolgens deze motieven en deelt zijn definitieve standpunt uiterlijk op 31 mei daaropvolgend met aangetekende brief aan de belanghebbende mee²⁰.

Als het Rekenhof bij zijn standpunt blijft, kan de betrokkene zich uiterlijk op 15 juni daaropvolgend bij aangetekende brief wenden, naargelang van het geval, tot de Kamer van volksvertegenwoordigers, de Senaat of het betrokken deelstaatparlement, voor een definitieve uitspraak²¹.

Binnen de betrokken wetgevende vergadering wordt de zaak vervolgens onderzocht door een opvolgingscommissie, samengesteld uit leden van die vergadering. De commissie doet uitspraak zonder dat tegen haar beslissing nog een beroep kan worden ingesteld. De beslissing wordt uiterlijk op 30 juni daaropvolgend aan het Rekenhof en aan de belanghebbende meegeleed²⁰. Het aantal beroepen is in de loop der jaren eerder beperkt gebleven.

Dezelfde procedure wordt gevolgd als het Rekenhof van oordeel is dat een mandatenlijst onjuist of onvolledig is en de betrokken aangifteplichtige dat betwist²².

Op uiterlijk 15 juli daaropvolgend stelt het Rekenhof de definitieve lijst vast van de personen die geen (of een onvolledige) mandatenlijst en/of geen vermogensaangifte hebben ingediend²³. De wetgeving bepaalt geen eenduidige uiterste termijn waarbinnen de mandatenlijst en/of de vermogensaangifte moet worden ingediend (de wet bepaalt de initiële termijn op 31 maart, maar voorziet in het versturen van een herinneringsbrief zonder verder te bepalen binnen welke termijn aan die brief gevolg moet worden gegeven). Gelet op deze onduidelijkheid en om redenen van proceseconomie beschouwt het Rekenhof dan ook alle mandatenlijsten en vermogensaangiften die uiterlijk op 15 juli worden ingediend, als regelmatig ingediend. Om de werkzaamheden van de griffie vlot te laten verlopen en de kosten van aangetekende zendingen (ongeveer 6 euro per brief) zoveel mogelijk te beperken, dringt het Rekenhof er bij de aangifteplichtigen telkens op aan hun verplichtingen binnen de initiële wettelijke termijn (31 maart) na te komen.

Uiterlijk op 15 augustus daaropvolgend worden de ingediende lijsten van mandaten, ambten en beroepen, alsmede de lijst van de personen die geen mandatenlijst hebben ingediend en de lijst van de personen die geen vermogensaangifte hebben ingediend, in het *Belgisch*

²⁰ Artikel 7, § 1, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

²¹ Artikel 7, § 2, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

²² Artikel 7, § 1, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

²³ Artikel 7, § 3, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

HOOFDSTUK 2

Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften

Staatsblad gepubliceerd²². De publicatie van die drie lijsten beslaat ongeveer 1.000 pagina's. Voor het aangiftejaar 2014 werden bijvoorbeeld 8.278 lijsten met in totaal 56.094 mandaten gepubliceerd. Het aantal in gebreke gebleven aangifteplichtigen is in de loop der jaren, mee dank zij de proactieve werking van de griffie van het Rekenhof, gestabiliseerd op ongeveer 300, uitgezonderd in de aangiftejaren volgend op provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen: voor het aangiftejaar 2014 waren er 336 personen die geen mandatenlijst hadden ingediend en 432 personen die geen vermogensaangifte hadden ingediend. Na hun publicatie kan aan deze drie lijsten niets meer worden gewijzigd, tenzij bij toepassing van de hierna beschreven verbeteringsprocedure.

Het gebeurt echter vaak dat in gebreke gebleven aangifteplichtigen na de publicatie van hun naam in het *Belgisch Staatsblad* alsnog (dus na 15 augustus) de vereiste mandatenlijst en/of vermogensaangifte aan de griffie van het Rekenhof toezenden. In die gevallen stuurt het Rekenhof de mandatenlijst, die zonder voorwerp is geworden omdat hij niet meer kan worden gepubliceerd, aan de betrokkene terug; de vermogensaangiften houdt het Rekenhof wel bij, maar het laat tegelijk aan de betrokkene weten dat de toezending laattijdig is. Op die wijze beschikt de aangifteplichtige over een document (brief), dat hij kan voorleggen bij een eventuele gerechtelijke vervolging.

2.4 Verbeteringsprocedure

De Senaatscommissie voor de Institutionele Aangelegenheden was van oordeel dat de aangifteplichtigen steeds de in het *Staatsblad* gepubliceerde lijst van mandaten, ambten en beroepen moeten kunnen verbeteren. De commissie ging er daarbij wel van uit dat het recht van verbetering niet onbegrensd kan zijn; anders zouden de overzichtelijkheid en de vergelijkbaarheid van de gepubliceerde lijsten ernstig kunnen worden aangetast²⁴. Daarom achtte ze het raadzaam dat het recht van verbetering slechts kan worden uitgeoefend via een vaste, wettelijk omschreven procedure, die analoog is aan de procedure die het Rekenhof bij zijn controle moet volgen. Verbetering kan nodig zijn als de aangifteplichtige een verschil vaststelt tussen de ingediende en de gepubliceerde mandatenlijst of vaststelt dat de mandatenlijst die hij heeft ingediend, onvolledig of onjuist is²⁵.

De Senaatscommissie achtte het tot slot ook aangewezen dat het publiek de uitvoering van de wetgeving kan controleren²⁶. De uitvoeringswetten bepalen dan ook dat het geschil tussen een derde en de aangifteplichtige wordt geregeld volgens een geijkte procedure die ook analoog is met de procedure die het Rekenhof bij zijn controle dient te volgen. Derden kunnen opmerken dat de gepubliceerde lijst van mandaten, ambten en beroepen onjuist of onvolledig is of dat een persoon ten onrechte als niet onderworpen aan de wet is beschouwd²⁷.

²⁴ *Parl. St. Senaat*, 1997-1998, nr. 1-621/12, pp. 71-73.

²⁵ Artikel 8, § 1-2, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

²⁶ *Parl. St. Senaat*, 1997-1998, nr. 1-621/12, pp. 60-62.

²⁷ Artikel 8, § 3, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

Alle verbeteringen, gevalideerd volgens de wettelijke procedure, worden door toedoen van het Rekenhof in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd²⁸.

2.5 Sanctionering van de indieningsverplichting

De wetgever heeft strafrechtelijke sancties gesteld op de naleving en uitvoering van deze regelgeving. Een aangifteplichtige die geen mandatenlijst of vermogensaangifte indient, kan (voor elke nalatigheid) een geldboete van 600 tot 6.000 euro krijgen. Ook zijn de straffen op valsheid in geschrifte en het gebruik van valse stukken (artikel 194 van het Strafwetboek) op de vermogensaangifte van toepassing²⁹.

Doordat de lijsten van de personen die ten onrechte geen mandatenlijst of vermogensaangifte hebben ingediend in het *Belgisch Staatsblad* worden gepubliceerd, is het parket automatisch op de hoogte van de overtredingen. Het Rekenhof krijgt meestal geen informatie over de vervolgingen die het parket instelt; op basis van de beperkte informatie waarover het Rekenhof beschikt, kan eerder geconcludeerd worden dat strafrechtelijke vervolging vooral fragmentarisch gebeurt.

In dit kader kan er ook nog op worden gewezen dat de personeelsleden van het Rekenhof en elke bewaarder van de vermogensaangifte gehouden zijn tot het beroepsgeheim, zoals gesancioneerd in artikel 458 van het Strafwetboek³⁰.

2.6 Materiële organisatie binnen het Rekenhof

Allereerst werd de griffie mandatenlijsten en vermogensaangiften ingericht. Ze bestaat uit een aantal beperkt toegankelijke lokalen en een specifiek beveiligde ruimte om de vermogensaangiften te bewaren. Ook werd een ontvangstruimte voor bezoekers ingericht³¹, met een kluis om vermogensaangiften voorlopig te bewaren. De vermogensaangiften worden vervolgens geklasseerd en in de specifiek beveiligde ruimte opgeslagen, zodat de vermogensaangiften van een bepaalde aangifteplichtige onmiddellijk kunnen worden teruggevonden (bv. bij restitutie). Ook de mandatenlijsten worden per aangiftejaar alfabetisch geklasseerd in een afgesloten ruimte en daar tot aan hun vernietiging (na drie jaar) bewaard. Met het oog op de vernietiging werd in die ruimte een performante papierversnipperaar geïnstalleerd.

De griffie telt in het drukke eerste semester van elk jaar een tiental personen (niveaus A, B, C en D), gelijk verdeeld onder Nederlandstaligen en Franstaligen. Over de jaren zijn er gemiddeld 8.000 aangifteplichtigen.

²⁸ Artikel 8, § 3, laatste lid, van de gewone en bijzondere wet van 26 juni 2004.

²⁹ Artikel 6, § 1-2, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

³⁰ Artikel 3, § 3, tweede alinea, van de gewone en bijzondere wet van 2 mei 1995.

³¹ In het aangiftejaar 2014 ontving de griffie meer dan 800 bezoekers (472 mandatarissen die hun aangifte(n) persoonlijk indienden en 350 volmacht dragers die in totaal 624 aangiften hebben neergelegd).

HOOFDSTUK 2

Tien jaar controle op de indiening van mandatenlijsten en vermogensaangiften

Bij de inwerkingtreding van de wetgeving werd een specifiek informatica-programma uitgewerkt voor de verwerking van de mandatenlijsten en de vermogensaangiften. Het wordt geregeld bijgestuurd op grond van opgedane ervaring en bij wijziging van de regelgeving.

Het Rekenhof heeft ook, in samenwerking met de diensten van de Kamer van volksvertegenwoordigers, een vademecum voor de aangifteplichtige en een vademecum voor de door de wetgever aangewezen informatieverstrekkers uitgewerkt. Beide vademecums worden jaarlijks geactualiseerd. Ze bevatten op heldere en gestructureerde wijze de verplichtingen waaraan de betrokken moeten voldoen en de wijze waarop ze die kunnen uitvoeren, en ook de contactgegevens van de griffie. De website van het Rekenhof bevat gelijkaardige informatie; de betrokkenen kunnen er ook door de griffie opgestelde modellen van mandatenlijsten, vermogensaangiften en volmacht downloaden.

In het eerste semester van elk jaar zijn de activiteiten van de griffie vooral gericht op de inontvangstneming van de mandatenlijsten en de vermogensaangiften en de elektronische verwerking ervan, de verificatie van de mandatenlijsten, de uitvoering van de herinneringsprocedure en de voorbereiding van de publicatie van de lijsten in het *Belgisch Staatsblad*. In het tweede semester wordt aandacht besteed aan allerlei neventaken, zoals de vernietiging van de mandatenlijsten, de restitutie van vermogensaangiften, het voeren en afronden van verbeteringsprocedures en de terugzending van mandatenlijsten aan personen die zich ten onrechte als aangifteplichtig hebben beschouwd; tegelijk wordt het volgende aangiftejaar voorbereid (o.m. de vademecums en de website actualiseren en zo nodig het informaticaprogramma verbeteren).

2.7 Conclusies

De resultaten van de uitvoering van deze wetgeving hebben tot nu toe een vrij ruime publieke weerklank gekregen, voornamelijk rond het ogenblik van de publicatie van de drie lijsten in het *Belgisch Staatsblad*. Die publicatie biedt inderdaad de mogelijkheid om belangenconflicten te detecteren. Het Rekenhof heeft daartoe echter zelf geen wettelijke opdracht.

In de vorige legislatuur werden in het federale parlement wetsvoorstellen ingediend om de mandatenlijsten ook elektronisch in te dienen. Het parlement heeft het Rekenhof daarover om advies verzocht en het Rekenhof heeft aan de federale wetgever voorstellen gedaan om die indiening adequaat en juridisch sluitend uit te werken.

Het Rekenhof kan zich niet uitspreken over de opportuniteit van strafrechtelijke sanctivering. Het kan bijgevolg ook de vraag niet beantwoorden of administratieve sancties doeltreffender zouden zijn.

Tot slot heeft Greco (*Groupe d'États contre la corruption*), een organisatie binnen de Raad van Europa, in 2013/2014 een evaluatie van deze wetgeving uitgevoerd. In haar rapport formuleert Greco de volgende aanbevelingen aan de wetgever³²:

- De vermogensaangiften zouden duidelijk de inkomsten, de verschillende vermogensbestanddelen en een schatting van hun waarde moeten vermelden – ongeacht hun vorm (met inbegrip van die welke rechtstreeks of onrechtstreeks, in België of in het buitenland in het bezit zijn) – alsook de passieve bestanddelen; de informatie zou moeten worden bijgewerkt in de loop van het mandaat.
- Er zou moeten worden onderzocht of het wenselijk is dat het mechanisme wordt uitgebreid met informatie over de echtgeno(o)t(e) en de familieleden ten laste (met dien verstande dat die informatie niet noodzakelijk openbaar zou worden gemaakt).
- De verschillende aangiften, met inbegrip van de vermogensaangifte, zouden moeten worden aangevuld met de informatie over de inkomsten, en zouden openbaar en gemakkelijker toegankelijk moeten worden gemaakt via een officiële website.
- De mandatenlijsten en de vermogensaangiften zouden moeten worden onderworpen aan een doeltreffende controle door de rol van en de interactie met het Rekenhof en het parket te versterken of door, indien nodig, een andere instelling aan te wijzen die over de passende middelen zou beschikken om dat te doen.

Het komt aan de wetgever toe na te gaan of, in welke mate en op welke wijze aan deze aanbevelingen kan worden tegemoetgekomen.

³² Greco, Vierde evaluatiecyclus, Preventie van corruptie ten aanzien van parlementsleden, rechters en procureurs, Evaluatieverslag België, 63^e algemene vergadering, 24-28 maart 2014, pp. 18, 19 en 23.

HOOFDSTUK 3

Auditresultaten

3.1 Uitvoering van de controles

In 2014 heeft het Rekenhof 45 begrotingsverslagen, 28 afzonderlijke verslagen en 17 adviezen over de budgettaire en financiële weerslag van voorstellen van wet aan de parlementen en de provincieraden bezorgd.

3.1.1 Begrotingsonderzoek

Als budgettair raadgever onderzoekt het Rekenhof de ontwerpbegrotingen en ontwerpen van begrotingsaanpassingen die de regeringen bij de parlementen indienen. Het bezorgt zijn commentaar en opmerkingen aan het betrokken parlement voor de goedkeuring van de begroting. Het Rekenhof heeft in 2014 45 verslagen over begrotingsonderzoek ingediend.

Tabel 9 – Verslagen over begrotingsonderzoek

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Initiële begrotingen	16	21	18
Aanpassingsbladen	27	24	27

3.1.2 Wettigheids- en regelmatigheidscontrole

Het Rekenhof controleert of de overheidsontvangsten en –uitgaven wettig en regelmatig zijn. Het gaat na of ze overeenstemmen met de begrotingswetten. Het gaat ook na of de rechtsregels die op de verrichting van toepassing zijn, correct worden toegepast.

Als gevolg van de hervorming van de rijkscomptabiliteit door de wetten van 2003 oefent het Rekenhof de wettigheids- en regelmatigheidscontrole, ook voor de pensioenen en de renten, in hoofdzaak uit aan de hand van analyses en audits a posteriori.

3.1.3 Financiële controle

Bij zijn financiële controle gaat het Rekenhof de betrouwbaarheid, de juistheid en volledigheid van de financiële staten na, onder meer aan de hand van een toetsing van de boekhoudkundige operaties aan de regelgeving op de rijkscomptabiliteit.

Het Rekenhof controleert ook de rekeningen van de rekenplichtigen die de overheidsgelden innen en/of uitbetalen. Die opdracht wordt in elke kamer van het Rekenhof vervuld door één raadsheer. Die stelt vast of de rekeningen effen zijn, dan wel een tegoed of een tekort vertonen. In geval van een tekort kan de rekenplichtige voor het Rekenhof worden gedagvaard. In de twee andere gevallen verleent het Rekenhof kwijting.

In 2014 heeft het Rekenhof de algemene rekening 2013 van het algemeen bestuur van de federale Staat gecontroleerd en heeft die met zijn opmerkingen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers bezorgd. Het heeft ook de algemene rekeningen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap voor het jaar 2013 met zijn opmerkingen bezorgd aan respectievelijk de

HOOFDSTUK 3 Auditresultaten

Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement en de regering en het parlement van de Franse Gemeenschap.

Het Rekenhof heeft de rekeningen 2013 gecertificeerd van de diensten van het hoofdbestuur van de Duitstalige Gemeenschap en van negen andere diensten en instellingen die ervan afhangen.

Het Rekenhof heeft ook de algemene rekening van het jaar 2013 van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de algemene rekening 2013 van de gewestelijke entiteit gecertificeerd.

Het Rekenhof heeft geen voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting 2013 opgemaakt voor het Waals Gewest, aangezien de gecoördineerde wetten op de rijkscompatibiliteit werden opgeheven. De algemene rekening 2013 van het Waals Gewest is aan het Rekenhof overgezonden op 19 december 2014. In 2014 heeft het Rekenhof de controle van de algemene rekeningen van de jaren 2010 en 2011 afgesloten. De controle van de algemene rekening voor het jaar 2012 werd beëindigd en de controle van de algemene rekening 2013 werd gestart.

Voor de Franse Gemeenschapscommissie heeft het Rekenhof een voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting 2013 opgemaakt.

De minister van Financiën en de minister van Begroting van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie hebben het Rekenhof bij brief van 10 juli 2014 een gecorrigeerde versie van de balans en de resultatenrekening van het jaar 2011 ter certificering overgezonden. Een gecorrigeerde versie van de uitvoeringsrekening van datzelfde jaar zal nog worden toegestuurd. Bij brief van 25 juli 2014 werden de balans en de resultatenrekening voor 2012 en 2013 ter certificering overgelegd. De uitvoeringsrekeningen van de begroting voor die jaren werden respectievelijk bij brief van 22 februari 2013 en 16 september 2014 overgezonden. Het onderzoek van deze rekeningen is aangevat.

Tabel 10 – *Beslissingen over de algemene rekening en de voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting*

	Controle 2012		Controle 2013		Controle 2014	
	Algemene rekening	Voorafbeelding	Algemene rekening	Voorafbeelding	Algemene rekening	Voorafbeelding
2013	-	-	-	-	16	1
2012	-	-	15	3	2	-
2011	12	3	4	-	1	-
2010 en vroeger	9	-	30	-	5	-

Het Rekenhof heeft in 2014 783 rekeningen van openbare instellingen en van diensten met afzonderlijk beheer gecertificeerd of gecontroleerd verklaard.

Tabel 11 – Door het Rekenhof gecertificeerde of gecontroleerd verklaarde rekeningen van de openbare instellingen en van de diensten met afzonderlijk beheer

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
2013	-	-	534
2012	-	90	145
2011	113	62	53
2010 en vroeger	161	104	51

Het Rekenhof heeft 18 rekeningen van universiteiten geïnviseerd.

Tabel 12 – Rekeningen van de universiteiten gecontroleerd door het Rekenhof

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
2013	-	-	6
2012	-	-	9
2011	-	7	2
2010 en vroeger	27	17	1

Het Rekenhof heeft 2.277 rekeningen van rekenplichtigen afgesloten.

Tabel 13 – Rekeningen van de rekenplichtigen afgesloten door het Rekenhof

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Periodieke rekeningen	2.733	3.055	1.849
Eindebeheersrekeningen	522	410	405
Tekortrekeningen	20	23	23

3.1.4 Thematische audit

Naast zijn recurrente controles voert het Rekenhof thematische audits uit. Die selecteert het vooral op basis van een regelmatige risicoanalyse, de interesses van de parlementen en de beschikbare middelen. De thematische audits kunnen zowel handelen over financiële aspecten als over de wettigheid of de goede besteding van de overheidsgelden. In dat laatste geval gaat het Rekenhof in het bijzonder na of de uitvoering van het overheidsbeleid (gezondheidszorg, justitie, werk, fiscaliteit, onderwijs, landbouw, toerisme enz.) voldoet aan de principes van goed beheer, volgens de criteria van zuinigheid, doeltreffendheid en doelmatigheid.

Het Rekenhof heeft in 2014 de bevindingen, oordelen en aanbevelingen naar aanleiding van zijn thematische audits in 78 verslagen opgenomen: 28 afzonderlijke verslagen en 50 artikelen in de boeken van het Rekenhof.

Tabel 14 – *Thematische rapporten*

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Afzonderlijke verslagen	22	25	28
Artikelen in de boeken van het Rekenhof	60	53	50

3.1.5 Specifieke opdrachten

In 2014 rapporteerde het Rekenhof over de resultaten van de volgende specifieke opdrachten:

- een verslag over de controle van de leerlingentelling door de Vlaamse en de Franse Gemeenschap;
- een rapport over de uitoefening van de regionale fiscale autonomie inzake personenbelasting;
- drie adviezen over de voorstellen van decreet of van ordonnantie met betrekking tot de gewestelijke opcentiemen en met betrekking tot de fiscale maatregelen in verband met die opcentiemen (overeenkomstig artikel 5/7 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten);
- een advies over de juistheid en de volledigheid van de financiële verslagen over de jaarrekeningen van de politieke partijen;
- veertien controlerapporten over de rekeningen van de dotatiegerechtigde instellingen;
- een advies over de juistheid en de volledigheid van de verslagen van de voorzitters van de hoofdbureaus van de kiescolleges naar aanleiding van de verkiezing van het Europees Parlement op 25 mei 2014;
- een advies over de juistheid en de volledigheid van de verslagen van de voorzitters van de hoofdbureaus van de kieskringen naar aanleiding van de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers op 25 mei 2014;
- een advies over de juistheid en de volledigheid van de verslagen van de voorzitters van de hoofdbureaus van de kieskringen naar aanleiding van de verkiezingen voor Vlaams parlement op 25 mei 2014.

Het Rekenhof publiceerde bovendien in het *Belgisch Staatsblad* van 14 augustus 2014 de lijsten van de mandaten van de openbare mandatarissen en de hoge ambtenaren, en de lijsten van de personen die hun mandatenlijst (336 op 8.611 aangifteplichtigen) of vermogensaangifte (432 op 7.426 aangifteplichtigen) niet bij het Rekenhof hadden ingediend.

Bovendien oefenen sommige leden van het Rekenhof de functie van rekeningcommissaris uit in de overheidsbedrijven of in gelijkaardige structuren bij de federale Staat, het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap³³.

3.1.6 Rechtsprekende bevoegdheid

Bij de uitoefening van zijn rechtsprekende bevoegdheid oordeelt het Rekenhof over de aansprakelijkheid van een rekenplichtige in het geval zijn beheer een tekort vertoont.

In 2014 onderzocht het Rekenhof 26 beslissingen van ministers of deputaties om rekenplichtigen van wie de rekening een tekort vertoonde niet te dagvaarden, voor een totaal bedrag van 138.442,40 euro.

De Franse kamer heeft één arrest geveld waarbij ze één rekenplichtige heeft veroordeeld tot de terugbetaling van een totaalbedrag van 10.937,39 euro.

Daarnaast verkreeg één rekenplichtige ambtshalve kwijting, aangezien de minister vijf jaar na het einde van het beheer van de rekenplichtige geen enkel initiatief had genomen om hem al dan niet te dagvaarden voor het Rekenhof. Het bedrag van die ambtshalve kwijting bedraagt 131,43 euro.

Tabel 15 – Rechtsprekende bevoegdheid

		Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Niet-dagvaarding	Aantal	6	18	26
	Bedrag (in euro)	2.125,11	23.047,35	138.442,40
Veroordelingen	Aantal	-	-	1
	Bedrag (in euro)	-	-	10.937,39
Ambtshalve kwijtingen na 5 jaar	Aantal	1	-	1
	Bedrag (in euro)	62.601,06	-	131,43

3.1.7 Verzoeken van parlementen

Het Rekenhof oefent zijn controles op eigen initiatief uit. Daarnaast kunnen de parlementen het Rekenhof verzoeken audits te realiseren bij de diensten en instellingen die aan zijn controle zijn onderworpen. Ze kunnen ook een advies vragen, in het bijzonder over de financiële weerslag van wetsvoorstellen. Elk parlementslid beschikt over een individueel inzage- en informatierecht.

³³ Zie bijlage 3 – Opdracht als rekeningcommissaris van de leden van het Rekenhof.

HOOFDSTUK 3 Auditresultaten

In 2014 heeft het Rekenhof een verzoek van de Kamer van volksvertegenwoordigers ontvangen over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat.

Het Rekenhof heeft drie vragen van het Vlaams Parlement ontvangen met betrekking tot:

- de budgettaire impact van de regeringsbeslissing van 14 februari 2014 inzake de Oosterweelverbinding;
- de zesde voortgangsrapportage van de Vlaamse Regering inzake de verkeersinfrastructuurprojecten van het Masterplan 2020;
- de zevende voortgangsrapportage van de Vlaamse Regering inzake de verkeersinfrastructuurprojecten van het Masterplan 2020.

Het Rekenhof heeft ook een vraag van het parlement van de Duitstalige Gemeenschap ontvangen over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap van 31 december 1983.

Het Rekenhof heeft in 2014 zeventien adviezen inzake de budgettaire en financiële weerslag van wetsvoorstellen overgezonden.

Tabel 16 – Adviezen over de budgettaire en financiële weerslag van wetsvoorstellen

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Aantal	20	11	17

In 2014 hebben negen parlementsleden 21 keer gebruik gemaakt van hun individueel inzage- en informatierecht³⁴.

Tabel 17 – Inzage- en informatierecht van parlementsleden

	Controle 2012	Controle 2013	Controle 2014
Aantal parlementsleden	8	10	9
Aantal verzoeken	14	11	21

3.1.8 Adviesvragen van de uitvoerende macht

Het Rekenhof is een controle-instelling. Bij uitzondering kan het vragen om advies van de uitvoerende macht ontvankelijk beschouwen en te gronde behandelen. De ontvankelijkheid wordt bepaald aan de hand van vooraf bepaalde criteria en op basis van een beoordeling van de opportuniteit van een onderzoek ten gronde. Meer in het bijzonder moeten die vragen om advies een algemeen principe betreffen en een nauwe band hebben met de controleopdrachten en de bevoegdheden van het Rekenhof.

³⁴ Zie bijlage 4 – Individueel inzage- en informatierecht.

In 2014 heeft het Rekenhof ten gronde geantwoord op zes adviesvragen:

- van de minister van Begroting (federale Staat) over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat;
- van de directeur Personeel en Organisatie bij de FOD Binnenlandse Zaken (federale Staat), over de bewaartermijn van personeels- en thematische dossiers na pensionering van de personeelsleden;
- van de administrateur-generaal van de FOD Financiën – Algemene Administratie van de Thesaurie (federale Staat) over een voorstel inzake het toezicht op de rekenplichtige van het Muntfonds/ beheer van het Muntfonds;
- van de voorzitter van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (federale Staat) over de toekenning van zitpenningen voor de deelname door de plaatsvervangende leden van sectorale comités aan vergaderingen waaraan ook het effectief lid participeert;
- van de commissaris-generaal van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over vastgestelde rechten;
- van de voorzitter ad interim van de raad van beheer van het Fonds Écureuil (Franse Gemeenschap) over de gewijzigde regels voor het beheer van de financiële activa van het betrokken fonds.

3.2 Impact van de controles

Elk jaar publiceert het Rekenhof heel wat aanbevelingen, hoofdzakelijk in zijn jaarlijkse boeken en in zijn afzonderlijke verslagen. Die aanbevelingen beschrijven de maatregelen of de hervormingen die kunnen bijdragen tot een beter overheidsbeleid. Het Rekenhof spreekt zich echter niet uit over de opportuniteit van bepaalde keuzes bij de uitvoering van die aanbevelingen.

Het Rekenhof publiceert de controleresultaten na een tegensprekelijke procedure met de administratie en de minister. Die procedure stelt het Rekenhof in staat zijn standpunten te verduidelijken en draagt rechtstreeks bij tot een betere aanvaarding van de vaststellingen en resultaten van de audit. Het Rekenhof onderstreept echter dat de audit op zich als katalysator kan werken: soms neemt de administratie of de regering al tijdens de uitvoering van de audit maatregelen of bepalingen om de problemen op te lossen die het Rekenhof signaleert.

Het Rekenhof onderzoekt de manier waarop zijn publicaties worden gepercipieerd en volgt de toepassing van zijn aanbevelingen op. Daardoor kan het de kwaliteit van de informatie voor de parlementen verhogen en hun mogelijkheden om op te treden verbeteren.

De impact van de controles blijkt niet alleen uit het gevolg dat wordt gegeven aan de aanbevelingen die in de audits zijn opgenomen, maar ook uit de aandacht die de parlementsleden eraan schenken.

In 2014 hebben vertegenwoordigers van het Rekenhof 52 zittingen van de verschillende parlementen bijgewoond om vragen te beantwoorden over het begrotingsonderzoek, de boeken van het Rekenhof en de afzonderlijke verslagen.

3.3 Belangstelling van de media en derden voor de publicaties

Het Rekenhof geeft de primeur van zijn publicaties³⁵ aan de parlementen, aangezien het zijn opdracht is hen te informeren. Zijn publicaties worden vervolgens gratis ter beschikking gesteld op zijn website (www.rekenhof.be). Bij de meeste publicaties wordt ook een persbericht verspreid. De publicaties van het Rekenhof genieten belangstelling van de media. Het communicatiebeleid van de instelling wordt toegelicht op de website, onder de rubriek *Publicaties*.

³⁵ Zie bijlage 5 – Publicaties.

HOOFDSTUK 4

Internationale betrekkingen

Het Rekenhof werkt samen met de Europese Rekenkamer aan de controle van de uitgaven van de Europese Unie (EU), neemt deel aan de werkzaamheden van verschillende organisaties van hoge controle-instellingen (HCI's) en aan de controle van verschillende internationale organisaties of projecten. Het ontvangt ook buitenlandse delegaties.

4.1 Europese Rekenkamer

De Europese Rekenkamer heeft in 2014 in het kader van de zgn. *déclaration d'assurance* – DAS (het formele oordeel van de Rekenkamer over de betrouwbaarheid van de EU-rekeningen, alsook over de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen) met het Belgische Rekenhof als waarnemer, vijf audits in België uitgevoerd. Drie audits betroffen de Université catholique de Louvain, de Katholieke Universiteit Leuven (KULeuven) Research & Development en de KULeuven samen met het Vlaams Instituut voor Biotechnologie. Twee andere audits hadden betrekking op EU-fondsen: het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF).

Naast de samenwerking op het vlak van de controle bestaat er een overlegstructuur voor de HCI's van de lidstaten van de Europese Unie, die hun de mogelijkheid biedt thema's van gemeenschappelijk belang in samenwerking met de Europese Rekenkamer te bespreken. Zo vond in oktober 2014 de vergadering van het Contactcomité van voorzitters van de HCI's van de EU in Luxemburg plaats. Twee vergaderingen van verbindingssagenten van de HCI's van de EU werden georganiseerd respectievelijk in Kopenhagen op 10 en 11 april 2014 en in Luxemburg op 17 oktober 2014.

Het Rekenhof is lid van het netwerk Verslagen van de nationale HCI's inzake het financieel management van Europese gelden, van de werkgroep Belasting over de Toegevoegde Waarde, van het informatienetwerk over het gemeenschappelijk landbouwbeleid, van het netwerk Europa 2020, van het netwerk over het begrotingsbeleid en van de *Task Force European Public Sector Accounting Standards* (EPSAS).

In juni 2014 organiseerden de Finse rekenkamer en het Portugese rekenhof een seminarie over het netwerk voor begrotingsbeleid en het netwerk voor de Lissabonstrategie/Europa 2020. Een vertegenwoordiger van het Rekenhof gaf in het kader van het thema *De houdbaarheid van de publieke financiën – de effectiviteit van de publieke uitgaven* een uiteenzetting.

4.2 Organisaties van hoge controle-instellingen

4.2.1 *International Organization of Supreme Audit Institutions (Intosai)*

Het Rekenhof heeft als lid bijgedragen aan de werkzaamheden van de subcommissie voor internecontrole-normen van Intosai. Vertegenwoordigers van het Rekenhof namen deel aan een subcommissievergadering (Vilnius, mei 2014).

4.2.2 *European Organization of Supreme Audit Institutions (Eurosai)*

Een delegatie van het Rekenhof onder leiding van de eerste voorzitter nam deel aan het IXe Eurosai-congres en aan twee vergaderingen van het Eurosai-bestuurscomité (Den Haag, juni 2014). Innovatie door en binnen HCI's en Eurosai was het centrale thema van het congres. Het congres was het erover eens dat HCI's niet streven naar innovatie als dusdanig maar dat innovatie een onontbeerlijk middel is om hun toegevoegde waarde te bestendigen. De Nederlandse Algemene Rekenkamer wilde het thema – innovatie – ook uitwerken aan de hand van ervaringen van de deelnemers. Daarom werd gekozen voor een nieuwe congresformule, waarbij voorbeelden van innovatie en best practices werden besproken in workshops en seminars. Eén ervan, over de samenwerking van HCI's met andere auditors, werd gemodereerd door het Rekenhof. Er werden congresconclusies en -aanbevelingen geformuleerd rond innovatie in drie domeinen: cultuur en leiderschap, het brengen van de boodschap (*delivering the message*) en toegankelijk maken van gegevens (open data).

In het kader van het strategisch plan 2011-2017 van Eurosai is het Rekenhof lid van het *Goal Team 2 professionele normen* en het *Goal Team 3 kennisuitwisseling*, respectievelijk onder Duits en Tsjechisch voorzitterschap. In die hoedanigheid heeft het in de loop van het jaar actief bijgedragen aan de uitvoering van bepaalde onderdelen van de respectieve operationele plannen en heeft het deelgenomen aan de vierde vergadering van die *Goal Teams* (respectievelijk Riga, oktober 2014, en Bratislava, november 2014). Het Rekenhof heeft in het kader van *Goal Team 2* de leiding van de operationele samenwerking tussen Eurosai en de Europese Confederatie van Instituten voor Interne Audit (ECIIA), en nam in die hoedanigheid deel aan de jaarvergadering van het samenwerkingscomité (Madrid, maart 2014). Beide organisaties hebben een *joint paper* over de samenwerking tussen HCI's en interne auditors in Europa gepubliceerd (mei 2014). Personeelsleden van het Rekenhof hebben deelgenomen aan een seminarie over de audit van overheidsontvangsten, georganiseerd in het kader van *Goal Team 3* (Praag, oktober 2014).

Leden van het Rekenhof hebben deelgenomen aan een seminarie van de Eurosai-taakgroep audit en deontologie (Lissabon, januari 2014) en aan een seminarie in het kader van het *Goal Team 1* over onafhankelijkheid van HCI's (Budapest, maart 2014).

Het Rekenhof heeft als lid deelgenomen aan de reguliere werkzaamheden van de Eurosai-werkgroepen voor informatietechnologie (plenaire vergadering en IT-symposium, Potsdam, maart 2014, en subgroepvergadering, Bern, januari 2014) en voor milieuaudit (plenaire vergadering, Vilnius, oktober 2014). In het kader van de IT-werkgroep hebben vertegenwoordigers van de Zwitserse Rekenkamer en het Franse Rekenhof een *IT Audit Self-assessment* (ITASA) gemodereerd bij het Rekenhof (november 2014). Een personeelslid van het Rekenhof heeft een *IT Self-assessment* (ITSA) volgens het Eurosai-model gemodereerd bij het Rekenhof van Algerije (Algiers, december 2014).

4.2.3 *Association des institutions supérieures de contrôle des finances publiques ayant en commun l'usage du français (Aisccuf)*

Het Rekenhof is sinds 1994 penningmeester van Aisccuf.

4.3 Controle van internationale organisaties of projecten

4.3.1 *Gezamenlijke organisatie voor samenwerking op defensiematerieelgebied (Organisation conjointe de coopération en matière d'armement – OCCAr)*

De OCCAr is een Europese intergouvernementele organisatie die in 1996 werd opgericht en die de samenwerking bij grote programma's van defensiematerieel vlotter wil laten verlopen. In 2014 telde OCCAr zes lidstaten: Frankrijk, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Spanje en België.

Een lid van het Rekenhof zit het college van rekeningcommissarissen van de OCCAr voor.

Het Rekenhof neemt deel aan de externe controle van het Airbus A400M-programma.

4.3.2 *Europees Centrum voor Weersvoorspellingen op Middellange Termijn (European Centre for Medium-Range Weather Forecasts - ECMWF)*

Het ECMWF is een intergouvernementele organisatie die wordt ondersteund door twintig lidstaten en vijftien geassocieerde staten. De organisatie heeft tot doel digitale methodes te ontwikkelen voor weersvoorspellingen op middellange termijn.

Een lid van het Rekenhof was rekeningcommissaris van de organisatie voor de boekjaren 2010 tot 2013. De controle van de rekening voor het boekjaar 2013 werd uitgevoerd in 2014.

4.3.3 *F16 – SAI Conference*

De rekenkamers van de Europese landen die deelnemen aan het coproductieprogramma van de F16-vliegtuigen (Denemarken, Nederland, Portugal, België) hebben besloten in 2014 niet te vergaderen. Zoals afgesproken tijdens de laatste vergadering werden de rekenkamers per e-mail op de hoogte gehouden van de stand van zaken in het *F-16 Multinational Fighter Program*.

4.4 Technische bijstand

Het Rekenhof nam deel aan het project om technische bijstand te verlenen aan de Griekse rekenkamer. Samen met de Nederlandse Algemene Rekenkamer en de Europese Rekenkamer reikte het ook in 2014 expertise aan op het vlak van financiële audit. De opdracht bestond erin de Griekse rekenkamer te begeleiden in haar transitie van ex ante naar ex post audits door middel van een vormingsprogramma (drie workshops over planning en risicoanalyse, uitvoering

HOOFDSTUK 4

Internationale betrekkingen

van controlewerkzaamheden en rapportering) en tussentijdse coaching. De Griekse rekenkamer paste de aangereikte informatie in 2014 toe op zes proefprojecten. Het Belgische Rekenhof begeleidde en coachte een systeemaudit over de ontvangsten bij het ziekenhuis Ahepa (Thessaloniki) en een audit over de vaststelling en inning van sociale zekerheidsbijdragen door IKA (vergelijkbaar met de RSZ). In juli 2014 heeft het Rekenhof deelgenomen aan een workshop over planning en selectie van audits. In september 2014 vond de laatste workshop plaats over de evaluatie van auditresultaten en de rapportering erover, alsook een beschouwing van het hele project van technische bijstand.

4.5 Bilaterale relaties

Vertegenwoordigers van het Rekenhof hebben deelgenomen aan evenementen ter gelegenheid van de opening van het werkjaar bij het Franse rekenhof (Parijs, januari 2014), de 150^e verjaardag van het Roemeense rekenhof (Boekarest, juni 2014) en de 300^e verjaardag van het Duitse federale rekenhof (Bonn, november 2014).

Een delegatie van het Rekenhof onder leiding van de voorzitter, nam op 10 oktober 2014 in Den Haag deel aan een reflectiedag rond open data. Deze reflectiedag werd gezamenlijk voorbereid door de Algemene Rekenkamer en het Rekenhof.

Ten eerste werd het concept 'open data' omschreven en lichtten experts uit Vlaanderen en Nederland het thema toe aan de hand van praktijkvoorbeelden. Er werd gewezen op het belang van een beleid rond open data als middel om de transparantie van de overheid te vergroten, het overheidshandelen efficiënter te maken en economische welvaart te bevorderen.

Vervolgens werd in drie werksessies nader ingegaan op wat open data voor een rekenkamer kunnen betekenen en welke rol rekenkamers kunnen spelen bij het hanteren en beoordelen van open data.

In de conclusies werd onder andere benadrukt dat rekenkamers vaak werken met bewerkte data die andere instanties aanreiken en dat zij steunen op data die ook al andere controleorganen hebben verzameld en geanalyseerd.

4.6 Buitenlandse delegaties

In 2014 heeft het Rekenhof 42 leden van vijf buitenlandse delegaties ontvangen die een werkbezoek brachten of een informatiestage volgden over zijn opdrachten, organisatie en werkmethodes.

HOOFDSTUK 5

Externe activiteiten

5.1 Deelname aan activiteiten van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren (IBR) en het Informatiecentrum voor het Bedrijfsrevisoraat (ICCI)

In september 2014 namen de eerste voorzitter en vertegenwoordigers van het Rekenhof als sprekers deel aan de studiedag over *Onafhankelijke audit van de rekeningen en begrotingen van de Staat*.

Op 20 en 25 november 2014 namen vertegenwoordigers van het Rekenhof als sprekers deel aan het seminarie over *Performantie-audit in de openbare en de non-for-profit sector* van het ICCI.

Een lid van het Rekenhof heeft op 10 december 2014 zijn medewerking verleend aan het seminarie rond het thema *Concept en mogelijkheden van single audit*.

5.2 Deelname aan activiteiten georganiseerd door universiteiten of onderwijsinstellingen

De voorzitter en een vertegenwoordiger van het Rekenhof hebben op 13 mei 2014 een uiteenzetting gegeven op de studienamiddag *De fiscale aspecten van de zesde staatshervorming* georganiseerd door de *Antwerp Tax Academy* over de nieuwe financieringswet.

In het kader van de opleiding *Master Class Overheidsauditor* georganiseerd door de *Antwerp Management School* hebben vertegenwoordigers van het Rekenhof in juni 2014 diverse sessies van de module overheidsaudit verzorgd.

5.3 Middaglezing in het Vlaams Parlement

Op 22 oktober 2014 gaven de voorzitter en vertegenwoordigers van het Rekenhof een uiteenzetting over de werking en de producten van het Rekenhof ten behoeve van de nieuw verkozen Vlaamse parlementairen.

5.4 Studienamiddag georganiseerd door het Vlaams Verbond van Katholieke Hogescholen (VVKHO)

Op 14 februari 2014 gaf een vertegenwoordiger van het Rekenhof een lezing over *Onderwijskwaliteit: een zaak voor peers onder elkaar, of voor politiek en democratie?* tijdens de studienamiddag *De bedreigde beleidsruimte van de hogescholen!(!?)*.

5.5 Presentatie van verslagen van het Rekenhof op verzoek van derden

Op 27 januari 2014 presenteerde een vertegenwoordiger van het Rekenhof aan de regeringscommissarissen bij de Vlaamse universiteiten en hogescholen het verslag van het Rekenhof over het vervolgonderzoek van de kwaliteitsbewaking in het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen.

Op 11 februari 2014 presenteerde diezelfde vertegenwoordiger datzelfde verslag ook aan de *Raad Hoger Onderwijs* van de Vlaamse Onderwijsraad.

Op 4 april 2014 presenteerden vertegenwoordigers van het Rekenhof het verslag over de transversale audit uitgevoerd bij het *Agence wallonne pour l'intégration des personnes handicapées* aan het auditcomité en het financiële comité van die instelling.

Op 23 april 2014 gaf een vertegenwoordiger van het Rekenhof toelichting bij het verslag van het Rekenhof over *De pedagogische en administratieve ondersteuning van basisscholen en secondaire scholen* tijdens de Vlaanderen-Wees-Wijsdag georganiseerd door de directiecommissie van het katholiek basisonderwijs. Op 12 december 2014 presenteerde een vertegenwoordiger van het Rekenhof het verslag van het Rekenhof over de afstemming tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt aan de Vlaamse Onderwijsraad.

5.6 Uiteenzetting over overheidsopdrachten

Op 24 juni 2014 namen ambtenaren van audit Vlaanderen deel aan een interne opleiding *Update overheidsopdrachten*.

5.7 Uiteenzetting over performance audits

Op 13 november 2014 gaf een vertegenwoordiger van het Rekenhof een presentatie over het onderzoek *De impact van de performance audits van het Rekenhof – Survey bij ambtenaren van de federale overheid* waaraan ook leden van het Vlaams evaluatieplatform deelnamen.

5.8 Bijdragen in verschillende publicaties

Een medewerker van het Rekenhof schreef een artikel over de samenwerking tussen hoge controle-instellingen en interne auditors in Europa³⁶.

Een medewerker heeft bijgedragen aan een handleiding met begrotingsregels voor parlementair gebruik³⁷. Diezelfde vertegenwoordiger is medeauteur van een artikel over het begrotingsadvies van het Rekenhof³⁸.

Twee medewerkers schreven een artikel over de specifieke verwachtingen ten aanzien van de bedrijfsrevisor bij de controle van het Europees stelsel van rekeningen (ESR)³⁹.

36 W. François, "Eurosai-ECIIA Cooperation – Coordination and cooperation between SAIs and internal auditors in Europe (INTOSAI GOV 9150/IIA 2050)", *Eurosai Magazine*, 2014, nr. 20, p. 56-58.

37 www.dekamer.be/kvvcr/pdf_sections/publications/budget/begrotingsregels.pdf.

38 W. Schelstraete en M. Meynaert, "Begrotingsadvies van het Rekenhof, wat doet de federale overheid ermee?", *Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiekrecht*, nr. 6, 2014, p. 371-384.

39 L. Tydgat en M. De Wolf, "Specifieke verwachtingen ten aanzien van de bedrijfsrevisor bij de controle van ESR, Het Europees Stelsel van Rekeningen (ESR) – rapportering en revisorale controle", ICCL, 2014 - 3, p. 95-106.

Een medewerker publiceerde een artikel over *Onderwijskwaliteit. Een zaak voor peers onder elkaar of voor politiek en democratie?* in het kader van zijn lezing op de studienamiddag vermeld in punt 5.4⁴⁰.

Een medewerker publiceerde de resultaten van het onderzoek *De impact van de performance audits van het Rekenhof – Survey bij ambtenaren van de federale overheid*⁴¹.

Een medewerker van het Rekenhof is mede-editor van het *Jaarboek Overheidsopdrachten*⁴². In de editie 2013-2014 werd zijn overzicht opgenomen van in 2013 gepubliceerde Europese en Belgische wet- en regelgeving met relevantie voor het overheidsopdrachtenrecht⁴³, alsook een bespreking van de rechtspraak over de mogelijkheid van contacten tussen aanbestedende overheden en inschrijvers tijdens de gunningsprocedure⁴⁴.

Hij is ook medeauteur van een boek over de uitvoering van overheidsopdrachten zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken⁴⁵.

⁴⁰ A. De Brabandere, *Onderwijskwaliteit. Een zaak voor peers onder elkaar of voor politiek en democratie?*, VVKHO, maart 2014, 9 p.

⁴¹ E. Desmedt, "De impact van de performance audits van het Rekenhof – Survey bij ambtenaren van de federale overheid", masterproef aangeboden tot het verkrijgen van de graad van master in het overheidsmanagement en -beleid KULeuven.

⁴² C. De Koninck, P. Flamey, P. Thiel en B. Demeulenaere (eds.), *Jaarboek Overheidsopdrachten 2013-2014*, Brussel, EBP Publishers, 1132 p.

⁴³ C. De Koninck, "Overzicht van in 2013 gepubliceerde Europese en Belgische wet- en regelgeving met relevantie voor het overheidsopdrachtenrecht", *Jaarboek Overheidsopdrachten*, p. 27-52.

⁴⁴ P. Teerlinck, C. De Koninck en L. Galot, "Contacten tussen aanbestedende overheden en inschrijvers", *Jaarboek Overheidsopdrachten 2013-2014*, p 289-312.

⁴⁵ C. De Koninck en P. Flamey, *De uitvoering van overheidsopdrachten. Artikelsgewijze commentaar van het Koninklijk Besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2014, 722 p.

BIJLAGEN

Bijlage 1 – Begroting 2014 van het Rekenhof

Ontvangstenbegroting 2014 (in duizend euro)

Code		Begroting
Lopende ontvangsten		
1	Financiële opbrengsten	103,60
2	Eigen ontvangsten	0,40
3	Diverse en toevallige ontvangsten	0,00
	<i>Totaal van de lopende ontvangsten</i>	<i>104,00</i>
Kapitaalontvangsten		
4	Diverse en toevallige ontvangsten	0,00
	Totaal van de kapitaalontvangsten	0,00
Transferontvangsten		
5	Dotatie	49.910,00
	<i>Totaal van de transferontvangsten</i>	<i>49.910,00</i>
	Algemeen totaal	50.014,00

BIJLAGEN

Uitgavenbegroting van 2014 (in duizend euro)

Code		Begroting
Lopende uitgaven		
A	Leden van het Rekenhof	1.794,50
B	Personeel	46.517,40
D	Documentatie	180,00
E	Gebouwen	3.230,00
G	Uitrusting en onderhoud	40,50
H	Verbruiksgoederen	113,00
I	Post – Telecom	110,00
J	Informatica en Bureautica	645,00
L	Externe relaties	172,60
M	Wagenpark	23,00
N	Onvoorziene uitgaven	3,00
O	Externe medewerkers	60,00
Q	Internationale organisaties	5,00
U	Specifieke opdrachten	0,00
	<i>Totaal van de lopende uitgaven</i>	<i>52.894,00</i>
Kapitaaluitgaven		
EE	Gebouwen	80,00
GG	Uitrusting en onderhoud	131,00
JJ	Informatica en Bureautica	660,00
MM	Wagenpark	45,00
	<i>Totaal van de kapitaaluitgaven</i>	<i>916,00</i>
Transferuitgaven		
	Transferuitgaven	0,00
	<i>Totaal van de transferuitgaven</i>	<i>0,00</i>
Algemeen totaal		53.810,00

Bijlage 2 – Rekening 2013 van het Rekenhof

Ontvangstenrekening van 2013 (in duizend euro)

Code		Aangepaste ramingen	Gerealiseerde ontvangsten
Lopende ontvangsten			
1	Financiële opbrengsten	210,00	116,75
2	Eigen ontvangsten	0,50	0,25
3	Diverse en toevallige ontvangsten	0,00	136,44
	<i>Totaal van de lopende ontvangsten</i>	<i>210,50</i>	<i>253,44</i>
Kapitaalontvangsten			
4	Diverse en toevallige ontvangsten	0,00	1,46
	<i>Totaal van de kapitaalontvangsten</i>	<i>0,00</i>	<i>1,46</i>
Transferontvangsten			
5	Dotatie	49.700,00	49.700,00
	<i>Totaal van de transferontvangsten</i>	<i>49.700,00</i>	<i>49.700,00</i>
	Algemeen totaal	49.910,50	49.954,90

BIJLAGEN

Uitgavenrekening van 2013 (in duizend euro)

Code		Aangepaste begroting	Aangerekende uitgaven
Lopende uitgaven			
A	Leden van het Rekenhof	1.786,70	1.761,89
B	Personeel	46.824,90	43.277,84
D	Documentatie	180,00	165,76
E	Gebouwen	2.672,00	2.488,37
G	Uitrusting en onderhoud	43,50	22,64
H	Verbruiksgoederen	113,00	72,01
I	Post – Telecom	115,00	65,57
J	Informatica en Bureautica	645,00	332,53
L	Externe relaties	191,50	127,98
M	Wagenpark	25,60	12,64
N	Onvoorziene uitgaven	3,00	0,80
O	Externe medewerkers	35,00	41,11
Q	Internationale organisaties	10,00	10,05
U	Specifieke opdrachten	120,00	14,50
	<i>Totaal van de lopende uitgaven</i>	<i>52.765,20</i>	<i>48.393,69</i>
Kapitaaluitgaven			
EE	Gebouwen	80,00	0,00
GG	Uitrusting en onderhoud	116,00	12,60
JJ	Informatica en Bureautica	615,00	441,09
MM	Wagenpark	45,00	0,00
	<i>Totaal van de kapitaaluitgaven</i>	<i>856,00</i>	<i>453,69</i>
Transferuitgaven			
	Transferuitgaven	0,00	0,00
	<i>Totaal van de transferuitgaven</i>	<i>0,00</i>	<i>0,00</i>
Algemeen totaal		53.621,20	48.847,38

Bijlage 3 – Opdracht als rekeningcommissaris van de leden van het Rekenhof

Overheidsbedrijf	Lid (Leden) van het Rekenhof	Wettelijke basis
Agentschap voor Buitenlandse Handel (ABH)	Jan Debucquoy	Wet van 18.12.2002, bijlage II, art. 13 (samenwerkingsakkoord van 24.05.2002)
APETRA	Jan Debucquoy	Wet van 26.01.2006, art. 37
ASTRID	Franz Wascotte	Wet van 08.06.1992 (8), art. 18
Belgacom	Pierre Rion Romain Lesage	Wet van 21.03.1991, art. 25
Belgische Investeringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden (BIO)	Jozef Beckers	Wet van 03.11.2001, art. 5bis
Belgische Technische Coöperatie (BTC)	Jozef Beckers Didier Claisse	Wet van 21.12.1998, art. 29
Belgocontrol	Philippe Roland Romain Lesage	Wet van 21.03.1991, art. 25
bpost	Philippe Roland Jozef Beckers	Wet van 21.03.1991, art. 25
Entreprise publique des technologies nouvelles de l'information et de la communication de la Communauté française (ETNIC)	Didier Claisse	Decreet van 09.01.2003
Fonds du logement des familles nombreuses de Wallonie (FLW)	Alain Bolly	Waalse Huisvestingscode van 29.10.1998, art. 185bis
Fonds Ecuveuil de la Communauté française	Alain Bolly	Decreten van 20.06.2002 en 09.01.2003
Institut de la formation en cours de carrière (IFC) – Communauté française	Didier Claisse	Decreet van 09.01.2003
Nationale Loterij	Jan Debucquoy	Wetten van 22.07.1991 en 19.04.2002, art. 20
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) – Holding	Ignace Desomer Michel de Fays	Wet van 21.03.1991, art. 25
Infrabel en NMBS	Michel de Fays Rudi Moens	Wet van 21.03.1991, art. 25
HR Rail	Michel de Fays	Koninklijk besluit van 11.12.2013, art. 55

BIJLAGEN

Overheidsbedrijf	Lid (Leden) van het Rekenhof	Wettelijke basis
Office de la naissance et de l'enfance (ONE) – Communauté française	Didier Claisse	Decreet van 09.01.2003
Paleis voor Schone Kunsten	Franz Wascotte Rudi Moens	Wet van 07.05.1999, art. 15
Radio-télévision belge de la Communauté française (RTBF)	Franz Wascotte	Decreten van 14.07.1997 en 09.01.2003
Société publique de gestion de l'eau (SPGE) + Protectis (filiale de la SPGE) – Région wallonne	Alain Bolly	Gecoördineerde Waterwetboek van 03.03.2005, art. D 331
Société wallonne de financement complémentaire des infrastructures (SOFICO)	Philippe Roland	Decreet van 10.03.1994, art. 10
Société wallonne des eaux (SWDE)	Pierre Rion	Gecoördineerde Waterwetboek van 03.03.2005, art. D 379
Société wallonne du crédit social (SWCS)	Alain Bolly	Waalse Huisvestingscode van 29.10.1998, art. 175.15
Société wallonne du logement (SWL)	Franz Wascotte	Waalse Huisvestingscode van 29.10.1998, art. 116

Bijlage 4 – Individueel inzage- en informatierecht

Leden van het federale parlement

Kamer van volksvertegenwoordigers

13.03.2014	Carl Devlies	Opbrengst van de belastingvoordelen, van de belasting op de liquidatiebonus en de dossiers die door de BBI werden geopend
25.11.2014	Jean-Marc Nollet en Kristof Calvo	Technische fiches van de FOD Financiën met betrekking tot de begroting 2015

Senaat

24.10.2014	Karl Vanlouwe	Beliris
24.10.2014	Karl Vanlouwe	MIVB
24.10.2014	Karl Vanlouwe	VIVAQUA

Leden van het Vlaams Parlement

17.01.2014	Bart Tommelein	Consultancycontracten gesloten door de Vlaamse Regering en de VRT
19.09.2014	Bjorn Rzoska	Projecten alternatieve financiering en PPS-projecten van de Vlaamse Regering
13.10.2014	Bart Van Malderen	KMO-portefeuille
24.10.2014	Karl Vanlouwe	BRIO
24.10.2014	Karl Vanlouwe	VZW Muntpunt
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Brukselbinnenstebuiten
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Vlaamse Brusselse Media
24.10.2014	Karl Vanlouwe	VZW Daarkom
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Vlaamse Gemeenschapscommissie
24.10.2014	Karl Vanlouwe	BRik
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Vlaams Brusselfonds
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Kenniscentrum Woonzorg Brussel
24.10.2014	Karl Vanlouwe	Huis van het Nederlands
24.10.2014	Karl Vanlouwe	VZW Flagey

Leden van het Brusselse Parlement

04.12.2014	Barbara d'Ursel	Kabinetsrekeningen
05.12.2014	Johan Van den Driessche	Begroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Bijlage 5 – Publicaties

Federale Staat

Boek van het Rekenhof

- 168^e Boek van het Rekenhof, bijvoegsel 1 – januari 2014
- Boek 2014 over de sociale zekerheid – globale beheren en openbare instellingen van de sociale zekerheid – september 2014
- 171^e Boek van het Rekenhof, volumes I (commentaar) en II (tabellen) – oktober 2014

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd in het Boek van het Rekenhof

- Beheersing en kostprijs van de informaticaondersteuning van de nieuwe overheidscomptabiliteit
- Inventarisatie van de materiële en immateriële vaste activa bij de pilootdepartementen van Fedcom
- Door de federale Staat verleende waarborgen
- De door Defensie gebruikte interface tussen SAP-Fedcom en Ilias
- Evolutie van het personeelsbestand van het federaal openbaar ambt
- Overheidspensioenen 2009-2013
- Financiële impact van de steunmaatregelen genomen in het kader van de financiële crisis en om de financiële stabiliteit van de eurozone te garanderen
- Organisatie van de interne-auditactiviteiten bij de federale overheid
- Mobiliteit en terbeschikkingstelling van personeel bij de federale overheid
- Interne controle van de aankopen bij de FOD Kanselarij en de FOD Volksgezondheid
- Overheidsopdrachten via de aankoopcentrale FOR CMS
- Overheidsopdrachten voor consultancydiensten
- Langlopende overheidsopdrachten
- Uitgaven voor geneeskundige zorgen verstrekt aan gedetineerden
- Deposito- en consignatiekas: opdrachten, financiële stromen en statuut
- Terugbetaling van voorschotten aan ondernemingen in het kader van de Airbusprogramma's

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd in het Boek over de Sociale Zekerheid

- Openbare instellingen van sociale zekerheid (OISZ): voorbereiding op de invoering van de hervormde boekhouding
- Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA): omvang van de teruggevorderde uitkeringen
- Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA): door de uitbetalingsinstellingen te financieren onterechte werkloosheidsuitkeringen
- Rijksdienst voor Pensioenen (RVP): terugvorderingen van onverschuldigde bijdragen
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten (RSZPPO): nieuwe pensioenfinanciering van de provinciale en plaatselijke besturen
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ): controle van de CO₂-bijdrage op bedrijfsvoertuigen
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ): financiering van de sociale secretariaten en controle van transiterende bijdragen
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) – Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA): gebruik van tijdskrediet als vervroegde uitstapregeling
- Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ): opvolging van het beleid tegen sociale fraude bij zelfstandigen
- Rijksdienst voor Pensioenen (RVP): uitvoering van de pensioenhervormingen

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als afzonderlijk verslag

- Uitvoering van de penale boeten – opvolgingsaudit – januari 2014
- Fiscale maatregelen voor belastingplichtigen met betaalmoeilijkheden – januari 2014
- Actuele evoluties binnen de overheidspensioenen – Tussentijdse evaluatie – februari 2014
- Vennootschapsbijdrage – juli 2014
- Militaire pensioenen – juli 2014
- Nationaal Orkest van België en Koninklijke Muntchouwborg – Personeelscyclus – augustus 2014
- Internationale wederzijdse bijstand bij de invordering van belastingen – oktober 2014
- Kwaliteit van de statistieken van de Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium – oktober 2014
- Belasting van niet-inwoners natuurlijke personen – Denksporen voor een efficiëntere belasting – november 2014
- Bouw van de nieuwe NAVO-zetel – tussentijds verslag – november 2014
- Beheer van de vastgoedbehoeften van de Staat door de Regie der Gebouwen – december 2014

Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse provincies

Boek van het Rekenhof

- Rekeningenboek over 2013 – oktober 2014

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd in het Boek van het Rekenhof

- Provinciegouverneurskosten
- Kas-, Schuld- en Waarborgbeheer
- Uitgavencyclus Orafin en boeking in de module crediteuren
- Opstart van het Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat (SALK)
- Vlaamse hogescholen: aankoopstructuur- en procedures
- Toelagen en vergoedingen in het UZ Gent
- Impact van de inkanteling van academische hogeschoolopleidingen op de jaarrekening 2013 van de universiteiten
- Rapportering over sociale en fiscale lasten op centraal betaalde onderwijslonen
- Uitvoering van de vierde Vlaamse intersectorale akkoorden voor de social- en non-profit-sectoren
- Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH): persoonsgebonden budgetten en persoonsvolgende convenanten
- Vlaamse ondersteuningspremie voor personen met een arbeidshandicap
- DAB Minafonds: uitgaven van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM)
- Openstaande vorderingen bij de DAB Vlaams Infrastructuurfonds
- Laattijdige aanrekening van facturen en verwijlinteressen bij het ministerie Mobiliteit en openbare Werken (MOW)
- Verzekering Gewaarborgd Wonen
- Fonds voor de financiering van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW)
- Grondvoorraad van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW)
- Reële beleidsruimte onroerend erfgoed
- Vlaamse huurgarantieregeling

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als afzonderlijk verslag

- Besluitvorming en onderbouwing van tramprojecten door De Lijn – februari 2014
- Verrekeningen bij het agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust – juni 2014
- Raamcontracten van het Agentschap voor Facilitair Management – juni 2014
- Topkaderfuncties bij de Vlaamse overheid – Selectie en aansturing – oktober 2014
- Investerings in sportinfrastructuur – oktober 2014
- Knelpuntberoepen – november 2014
- Afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt – november 2014
- Bescherming en herstel van de grondwatervoorraden – december 2014

Activiteitenverslag

- Activiteitenverslag van het Rekenhof over 2013 – april 2014

Andere verslagen

- Meerjarenraming 2014-2019: raming impact van de zesde staatshervorming – februari 2014
- Zesde voortgangsrapportage over het Masterplan 2020 – maart 2014
- Informatiebrochure voor het Vlaams Parlement: Rekenhof. Controleren, evalueren, informeren – oktober 2014
- Zevende voortgangsrapportage over het Masterplan 2020 – november 2014

Duitstalige Gemeenschap*Boek van het Rekenhof*

- Kontrollbericht des Rechnungshofes 2013 – Dem Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft vorgelegter 25. Bericht - oktober 2014

Franse Gemeenschap

Boek van het Rekenhof

- 22e Cahier d'observations adressé au Parlement de la Communauté française, fascicule 2 – februari 2014
- 26e Cahier d'observations adressé au Parlement de la Communauté française – februari 2015

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als artikel in het Boek van het Rekenhof

- L'agrément et le subventionnement des fédérations et associations sportives
- La rémunération du personnel enseignant de l'enseignement secondaire ordinaire subventionné par la Communauté française

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als afzonderlijk verslag

- Mise en œuvre de la délégation accordée en matière de recrutements aux fonctionnaires généraux du ministère de la Communauté française – februari 2014
- Contrôle interne du cycle des dépenses et inventarisation du patrimoine mobilier au sein du ministère de la Communauté française – oktober 2014
- Le programme prioritaire de travaux en faveur des bâtiments scolaires – november 2014

Waals Gewest en Waalse provincies

Boek van het Rekenhof

- 22e Cahier d'observations adressé au Parlement wallon, fascicule 2 – juli 2014
- 23e Cahier d'observations adressé au Parlement wallon, fascicule 2 - september 2014
- 26e Cahier d'observations adressé au Parlement wallon – februari 2015

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd in het Boek van het Rekenhof

- Les marchés publics des ports autonomes de la Région wallonne
- Contrôle de légalité et de régularité des dépenses du département de l'emploi et de la formation professionnelle
- Taxes sur les déchets

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als afzonderlijk verslag

- Le système informatique comptable du service public de Wallonie dans le cadre de la nouvelle comptabilité publique – februari 2014
- La stratégie de simplification administrative en Région wallonne – februari 2014
- La gestion des inventaires au sein du service public de Wallonie – augustus 2014
- La dématérialisation des marchés publics au sein du service public de Wallonie – september 2014
- Deux dispositifs de soutien à l'économie sociale – oktober 2014

Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Audits waarvan de resultaten zijn gepubliceerd als afzonderlijk verslag

- Aankoop van verlaten gebouwen en renovatie van onbewoonbare gebouwen: subsidiëring van de gemeenten en OCMW's – november 2014

Franse Gemeenschapscommissie

Voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting

- Préfiguration des résultats de l'exécution du budget de la Commission communautaire française pour l'année 2013 – mei 2014

Er bestaat ook een Franse versie van dit verslag.
Il existe aussi une version française de ce rapport.

U kunt dit verslag raadplegen of downloaden op de internetsite van het Rekenhof.

WETTELIJK DEPOT
D2015/1128/11

PREPRESS, DRUK EN FOTOGRAFIE
Centrale drukkerij van de Kamer van volksvertegenwoordigers

ADRES
Rekenhof
Regentschapsstraat 2
B-1000 Brussel

TEL.
+32 2 551 81 11

FAX
+32 2 551 86 22

www.rekenhof.be